

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα</u>	<u>Σελίδα</u>
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2003/C 264/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-197/99 P: Βασίλειο του Βελγίου κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αναίρεσης — Συνθήκη ΕΚΑΧ — Κρατικές ενισχύσεις — Πέμπτος κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα — Απόφαση 97/271/ΕΚΑΧ της Επιτροπής απαγορεύουσα ορισμένες χρηματοδοτικές παρεμβάσεις υπέρ μιας επιχειρήσεως σιδήρου και χάλυβα — Άρθρο 33 της Συνθήκης ΕΚΑΧ — Παράβαση)	1
2003/C 264/02	Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-137/00 (αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): The Queen κατά The Competition Commission, πρώην The Monopolies and Mergers Commission, Secretary of State for Trade and Industry, The Director General of Fair Trading, ex parte: Milk Marque Ltd, National Farmers' Union, παρουσία της: Dairy Industry Federation (DIF) («Κοινή γεωργική πολιτική — Άρθρα 32 ΕΚ έως 38 ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 804/68 — Κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων — Ενδεικτική τιμή γάλακτος — Κανονισμός 26 — Εφαρμογή ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού επί της παραγωγής και εμπορίας γεωργικών προϊόντων — Δυνατότητα των κρατών μελών να εφαρμόζουν κανόνες της εθνικής νομοθεσίας περί ανταγωνισμού επί των παραγωγών γάλακτος οι οποίοι προτίμησαν να οργανωθούν σε συνεταιρισμούς και οι οποίοι διαθέτουν ισχύ στην αγορά)	2
2003/C 264/03	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-331/00: Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση λογαριασμών — Οικονομικά έτη 1996, 1997 και 1998 — Αροτραίες καλλιέργειες — Βόειο κρέας — Ενισχύσεις στην πρόωρη συνταξιοδότηση)	3

2003/C 264/04	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-338/00 P: Volkswagen AG («Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Διανομή αυτοκινήτων οχημάτων — Στεγανοποίηση της αγοράς — Άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81 ΕΚ) — Κανονισμός (ΕΟΚ) 123/85 — Καταλογισμός της παραβάσεως στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση — Δικαίωμα ακροάσεως — Υποχρέωση αιτιολογίας — Δικαστικές συνέπειες διαρροών στον Τύπο — Επηρεασμός του υπολογισμού του προστίμου από το νομότυπο της κοινοποιήσεως — Αντίθετη αίτηση αναίρεσεως)	3
2003/C 264/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-346/00: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Οικονομικά έτη 1996 και 1997 — Αροτραίες καλλιέργειες)	4
2003/C 264/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-416/00 (αίτηση του Tribunale Civile di Padova για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Tommaso Morellato κατά Comune di Padova («Άρθρα 30 και 36 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ) — Προϋποθέσεις ή μέθοδοι πωλήσεως — Εθνική ρύθμιση που θέτει την προϋπόθεση προηγούμενης συσκευασίας και ειδικής επισημάνσεως για την εμπορία του κατεψυγμένου άρτου που έχει παραχθεί νομίμως εντός κράτους μέλους και τίθεται στο εμπόριο εντός άλλου κράτους μέλους μετά το συμπληρωματικό ψήσιμό του)	4
2003/C 264/07	Απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-445/00: Δημοκρατία της Αυστρίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως («Σύστημα οικοσημείων για βαρέα φορτηγά οχήματα διερχόμενα από την Αυστρία — Τροποποίηση με τον κανονισμό (ΕΚ) 2012/2000 — Παράνομο»)	5
2003/C 264/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-6/01 (αίτηση του Tribunal Cível da Comarca de Lisboa για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Associação Nacional de Operadores de Máquinas Recreativas (Anomar) κ.λπ. κατά Estado português («Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Εκμετάλλευση τυχηρών παιγνίων — Μηχανήματα παιγνίων»)	5
2003/C 264/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-13/01 (αίτηση του Giudice di pace di Genova για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Safalero Srl κατά Prefetto di Genova («Οδηγία 1999/5/ΕΚ — Ραδιοεξοπλισμοί και τηλεπικοινωνιακοί τερματικοί εξοπλισμοί — Αποτελεσματική δικαστική προστασία των δικαιωμάτων που απορρέουν από την κοινοτική έννομη τάξη — Θεμιτό διοικητικών κυρώσεων που προβλέπει η εθνική νομοθεσία — Ανακοπή κατά κατασχέσεως εις χείρας τρίτου»)	6
2003/C 264/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-114/01 (αίτηση του Korkein hallinto-oikeus για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): AvestaPolarit Chrome Oy («Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/156/ΕΟΚ — Έννοια του “αποβλήτου” — Υπολείμματα παραγωγής — Ορυχείο — Χρησιμοποίηση — Εναποθήκευση — Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Έννοια της “άλλης νομοθεσίας” — Εθνική νομοθεσία που δεν εμπίπτει στο πλαίσιο των οδηγιών 75/442/ΕΟΚ και 91/156/ΕΟΚ»)	7

2003/C 264/11	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-125/01 (αίτηση του Sozialgericht Leipzig για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Peter Pflücke κατά Bundesanstalt für Arbeit («Προστασία των εργαζομένων — Αφερεγγυότητα του εργοδότη — Εγγύηση αφορώσα την πληρωμή μισθολογικών απαιτήσεων — Εθνική διάταξη προβλέπουσα αποκλειστική προθεσμία δύο μηνών για την αίτηση πληρωμής καθώς και δυνατότητα εκ νέου ενάρξεως της προθεσμίας αυτής)»	7
2003/C 264/12	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-155/01 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Cookies World Vertriebsgesellschaft mbH iL κατά Finanzlandesdirektion für Tirol («Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Παραχώρηση της χρήσης αυτοκινήτου οχήματος βάσει συμβάσεως χρηματοδοτικής μισθώσεως (leasing) — Φορολογητέες πράξεις — Ιδιόχρηση — Άρθρο 17, παράγραφοι 6 και 7 — Εξαιρέσεις προβλεπόμενες από την εθνική νομοθεσία κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος της οδηγίας)»	8
2003/C 264/13	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-168/01 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Bosal Holding BV κατά Staatssecretaris van Financiën («Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φορολογία — Φόροι επί των κερδών των εταιριών — Περιορισμός της δυνατότητας εκπτώσεως, σε ένα κράτος μέλος, των εξόδων που συνδέονται με τις συμμετοχές μιας μητρικής εταιρίας στις θυγατρικές της που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη — Συνοχή του φορολογικού συστήματος)»	8
2003/C 264/14	Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-198/01 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale per il Lazio για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF) κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato («Δίκαιο του ανταγωνισμού — Εθνική νομοθεσία αντίθετη προς τους κανόνες ανταγωνισμού — Εξουσία της εθνικής αρχής ελέγχου του ανταγωνισμού να κηρύξει ανεφάρμοστη μια τέτοια νομοθεσία — Προϋποθέσεις μη καταλογισμού των αντίθετων προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορών στις επιχειρήσεις)»	9
2003/C 264/15	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-207/01 (αίτηση του Corte d'appello di Firenze για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Altair Chimica SpA κατά ENEL Distribuzione SpA («Ανταγωνισμός — Δεσπόζουσα θέση — Προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας — Τιμολόγηση μιας “sovraprezzo”»)	9
2003/C 264/16	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-211/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως («Συμφωνίες ΕΚ-Βουλγαρίας και ΕΚ-Ουγγαρίας — Οδική και συνδυασμένη μεταφορά εμπορευμάτων — Φορολογία — Νομική βάση — Άρθρα 71 ΕΚ και 93 ΕΚ») ..	10
2003/C 264/17	Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-236/01 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale del Lazio για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Monsanto Agricoltura Italia SpA κ.λπ. κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri κ.λπ. («Κανονισμός (ΕΚ) 258/97 — Νέα τρόφιμα — Διάθεση στην αγορά — Αξιολόγηση του αβλαβούς — Απλοποιημένη διαδικασία — Ουσιαστική ισοδυναμία με υπάρχοντα τρόφιμα — Τρόφιμα που παράγονται από σειρές αραβοσίτου γενετικώς τροποποιημένου — Ύπαρξη υπολειμμάτων διαγονιδιακών πρωτεϊνών — Μέτρο κράτους μέλους που περιορίζει προσωρινώς ή αναστέλλει επί του εδάφους του την εμπορία ή τη χρήση ενός νέου τροφίμου»)	10

2003/C 264/18	Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-285/01 (αίτηση του Cour administrative d'appel de Douai για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Isabel Burbaud κατά Ministère de l'Emploi et de la Solidarité («Αναγνώριση διπλωμάτων — Διευθυντές νοσοκομείων του δημόσιου τομέα — Οδηγία 89/48/ΕΟΚ — Έννοια του διπλώματος — Διαγωνισμός εισαγωγής — Άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 39 ΕΚ)»)	11
2003/C 264/19	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Σεπτεμβρίου 2003 Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-292/01 και C-293/01 (αιτήσεις του Consiglio di Stato για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Albacom SpA και Infostrada SpA κατά Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, Ministero delle Comunicazioni («Τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες — Γενικές και ειδικές άδειες — Οδηγία 97/13/ΕΚ — Τέλη και επιβαρύνσεις ειδικών αδειών»)	12
2003/C 264/20	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-331/01: Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Επιπρόσθετα ποσά που καταβλήθηκαν στους εκτροφείς βοοειδών το 1996 — Προθεσμία κοινοποίησης των αποτελεσμάτων των επαληθεύσεων»)	12
2003/C 264/21	Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-361/01 P: Christina Kik κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 115 — Γλωσσικό καθεστώς του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων»)	13
2003/C 264/22	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-22/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας («Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 1999/94/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο»)	13
2003/C 264/23	Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-25/02 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Katharina Rinke κατά Ärztekammer Hamburg («Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών — Οδηγίες 86/457/ΕΟΚ και 93/16/ΕΟΚ — Υποχρέωση συμπληρώσεως ορισμένων εκπαιδευτικών περιόδων κατά πλήρη απασχόληση στο πλαίσιο εκπαίδευσως κατά μερική απασχόληση στη γενική ιατρική»)	14
2003/C 264/24	Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-151/02 (αίτηση του Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Landeshauptstadt Kiel κατά Norbert Jaeger («Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγία 93/104/ΕΚ — Έννοια του "χρόνου εργασίας" και του "χρόνου αναπαύσεως" — Εφημερία ("Bereitschaftsdienst") ιατρού σε νοσοκομείο»)	14
2003/C 264/25	Υπόθεση C-338/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale Civile e Penale di Perugia — Ufficio per le indagini preliminari — με διάταξη της 12ης Ιουνίου 2003, στην ποινική δίκη κατά του Rosario Alessandrello κ.λπ.	15

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2003/C 264/26	Υπόθεση C-346/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Cagliari — Sezione Civile — με διάταξη της 29ης Απριλίου 2003, στην υπόθεση Giuseppe Atzeni κ.λπ. κατά Regione Autonoma della Sardegna	16
2003/C 264/27	Υπόθεση C-347/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Sezione Seconda ter — με διάταξη της 9ης Ιουνίου 2003, στην υπόθεση Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia (Αυτόνομη Περιφέρεια Friuli-Venezia Giulia), καθώς και η Agenzia Regionale per lo Sviluppo Rurale (ERSA) (ο περιφερειακός φορέας για την αγροτική ανάπτυξη), κατά Ministero per le Politiche Agricole e Forestali (Υπουργείου Γεωργικής και Δασικής πολιτικής), και της Regione Veneto	17
2003/C 264/28	Υπόθεση C-350/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Landgericht Bochum με διάταξη της 29ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση 1. Elisabeth Schulte, 2. Wolfgang Schulte κατά Deutsche Bausparkasse Badenia AG	18
2003/C 264/29	Υπόθεση C-356/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesgerichtshof με διάταξη της 9ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Dr Elisabeth Mayer κατά Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder	18
2003/C 264/30	Υπόθεση C-357/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 19 Αυγούστου 2003	19
2003/C 264/31	Υπόθεση C-358/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 19 Αυγούστου 2003	19
2003/C 264/32	Υπόθεση C-359/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 19 Αυγούστου 2003	20
2003/C 264/33	Υπόθεση C-360/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 19 Αυγούστου 2003	20
2003/C 264/34	Υπόθεση C-362/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 21 Αυγούστου 2003	21
2003/C 264/35	Υπόθεση C-363/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 21 Αυγούστου 2003	21
2003/C 264/36	Υπόθεση C-377/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου 2003	21
2003/C 264/37	Υπόθεση C-378/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου 2003	22
2003/C 264/38	Υπόθεση C-381/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2003	23

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 264/39	Υπόθεση C-384/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 2003	23
2003/C 264/40	Υπόθεση C-386/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 2003 ..	23
2003/C 264/41	Υπόθεση C-387/03: Προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003	24
2003/C 264/42	Υπόθεση C-392/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 16 Σεπτεμβρίου 2003	24
2003/C 264/43	Υπόθεση C-393/03: Προσφυγή της Δημοκρατίας της Αυστρίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 2003 (Τηλεομοιοτυπία: 11.9.03)	25
2003/C 264/44	Υπόθεση C-395/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, που ασκήθηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 2003	26
2003/C 264/45	Διαγραφή της υποθέσεως C-214/02	26
2003/C 264/46	Διαγραφή της υποθέσεως C-219/02	26
2003/C 264/47	Διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων C-242/02 και C-243/02	26
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2003/C 264/48	Υπόθεση T-243/03: Προσφυγή της Guardant, Inc. κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, που ασκήθηκε στις 27 Ιουνίου 2003	27
2003/C 264/49	Υπόθεση T-259/03: Προσφυγή της «Z» κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 21 Ιουλίου 2003.	27
2003/C 264/50	Υπόθεση T-261/03: Προσφυγή της Euro Style '94 S.r.l. κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, που ασκήθηκε στις 18 Ιουλίου 2003 (Εμπορικά σήματα και σχέδια) (Γραφείο)	28
2003/C 264/51	Υπόθεση T-271/03: Προσφυγή της Deutsche Telekom AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 30 Ιουλίου 2003	29
2003/C 264/52	Υπόθεση T-274/03: Προσφυγή της Focus Magazin Verlag GmbH κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 4 Αυγούστου 2003	30

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 264/53	Υπόθεση T-277/03: Προσφυγή της Διονυσίας Ελευθεριάδη κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003	30
2003/C 264/54	Υπόθεση T-278/03: Προσφυγή της Van Mannekus & CO. B.V. κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 8 Αυγούστου 2003	31
2003/C 264/55	Υπόθεση T-289/03: Προσφυγή της British United Provident Association Limited, της BUPA Insurance Limited και της BUPA Ireland Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 19 Αυγούστου 2003	32
2003/C 264/56	Υπόθεση T-290/03: Προσφυγή του Γεωργίου Παντούλη κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Αυγούστου 2003	33
2003/C 264/57	Υπόθεση T-292/03: Προσφυγή της Messe Berlin GmbH κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 20 Αυγούστου 2003	33
2003/C 264/58	Υπόθεση T-295/03: Προσφυγή της Poli Sud s.r.l. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2003	34
2003/C 264/59	Υπόθεση T-296/03: Προσφυγή της Proteco s.r.l. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2003	34
2003/C 264/60	Υπόθεση T-297/03: Προσφυγή της Tomasetto Achille s.a.s. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2003	34
2003/C 264/61	Υπόθεση T-298/03: Προσφυγή της Lavorazione Cuoio e Pelli BIEFFE s.r.l. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2003	35
2003/C 264/62	Υπόθεση T-299/03: Προσφυγή της Nuova Fa.U.Di. s.r.l. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2003	35
2003/C 264/63	Υπόθεση T-300/03: Προσφυγή της Moser Baer India Limited κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2003	35
2003/C 264/64	Υπόθεση T-302/03: Προσφυγή της PTV Planung Transport Verkehr AG κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 4 Σεπτεμβρίου 2003	36
2003/C 264/65	Υπόθεση T-304/03: Προσφυγή της Bayer AG κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2003	37

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 264/66	Υπόθεση T-307/03: Προσφυγή της WHG Westdeutsche Handelsgesellschaft mbH κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 4 Σεπτεμβρίου 2003	37
2003/C 264/67	Υπόθεση T-308/03: Προσφυγή της Valérie Wiame κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2003	38
2003/C 264/68	Υπόθεση T-312/03: Προσφυγή της εταιρίας Wassen International Limited κατά του Γραφείου εναρμόνισης για την εσωτερική αγορά, που ασκήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 2003	39
2003/C 264/69	Διαγραφή της υποθέσεως T-250/99	39
2003/C 264/70	Διαγραφή της υποθέσεως T-288/99	40
2003/C 264/71	Διαγραφή της υποθέσεως T-318/99	40
2003/C 264/72	Διαγραφή της υποθέσεως T-111/03	40
2003/C 264/73	Διαγραφή της υποθέσεως T-249/03 R	40

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2003/C 264/74	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 251 της 18.10.2003	41
---------------	--	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 11ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-197/99 P: Βασίλειο του Βελγίου κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Αίτηση αναιρέσεως — Συνθήκη ΕΚΑΧ — Κρατικές ενισχύσεις — Πέμπτος κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα — Απόφαση 97/271/ΕΚΑΧ της Επιτροπής απαγορεύουσα ορισμένες χρηματοδοτικές παρεμβάσεις υπέρ μιας επιχειρήσεως σιδήρου και χάλυβα — Άρθρο 33 της Συνθήκης ΕΚΑΧ — Παράβαση»)

(2003/C 264/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-197/99 P, Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωπος: A. Snoecx, επικουρούμενη από τους J.-M. De Backer, G. Vandersanden και L. Levi), υποστηριζόμενο από την Compagnie belge pour le financement de l'industrie SA (Belfin), εκπροσωπούμενη από τους M. van der Haegen, D. Waelbroeck και A. Fontaine, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της από 25 Μαρτίου 1999 αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο πενταμελές τμήμα) T-37/97, Forges de Clabecq κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-859), με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου οι λοιποί διάδικοι είναι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Rozet), η Forges de Clabecq SA, πτωχεύουσα εταιρία με

έδρα στο Clabecq (Βέλγιο), η Région Wallone και η Société wallonne pour la sidérurgie SA (SWS), με έδρα στη Λιέγη (Βέλγιο), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissechet, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, F. Macken (εισηγήτρια), N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Αναιρεί την από 25 Μαρτίου 1999 απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Forges de Clabecq κατά Επιτροπής (T-37/97) κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή:
  - αλλοιώθηκε το περιεχόμενο της αποφάσεως 97/271/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1996, Χάλυβας ΕΚΑΧ — Forges de Clabecq, κρίνοντας ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά χρηματοδοτικές παρεμβάσεις υπέρ της Forges de Clabecq SA,
  - δεν τηρήθηκε η υποχρέωση αιτιολογήσεως κατά παράβαση των άρθρων 30 και 46, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚΑΧ του Δικαστηρίου.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Απορρίπτει την αίτηση ακυρώσεως της Forges de Clabecq SA.
- 4) Το Βασίλειο του Βελγίου, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Compagnie belge pour le financement de l'industrie SA φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 281 της 2.10.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 9ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-137/00 (αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **The Queen κατά The Competition Commission, πρώην The Monopolies and Mergers Commission, Secretary of State for Trade and Industry, The Director General of Fair Trading, ex parte: Milk Marque Ltd, National Farmers' Union, παρουσία της: Dairy Industry Federation (DIF)** ⁽¹⁾

(«Κοινή γεωργική πολιτική — Άρθρα 32 ΕΚ έως 38 ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 804/68 — Κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων — Ενδεικτική τιμή γάλακτος — Κανονισμός 26 — Εφαρμογή ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού επί της παραγωγής και εμπορίας γεωργικών προϊόντων — Δυνατότητα των κρατών μελών να εφαρμόζουν κανόνες της εθνικής νομοθεσίας περί ανταγωνισμού επί των παραγωγών γάλακτος οι οποίοι προτίμησαν να οργανωθούν σε συνεταιρισμούς και οι οποίοι διαθέτουν ισχύ στην αγορά»)

(2003/C 264/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-137/00, με αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ The Queen και The Competition Commission, πρώην The Monopolies and Mergers Commission, Secretary of State for Trade and Industry, The Director General of Fair Trading, ex parte: Milk Marque Ltd, National Farmers' Union, παρουσία της: Dairy Industry Federation (DIF), η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 12 ΕΚ, 28 ΕΚ έως 30 ΕΚ, 32 ΕΚ έως 38 ΕΚ, 49 ΕΚ και 55 ΕΚ, του κανονισμού 26 του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 1962, περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και την εμπορία γεωργικών προϊόντων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/001, σ. 35), και του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 82), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1587/96 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 1996 (ΕΕ L 206, σ. 21), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο του πρώτου και πέμπτου τμήματος, προεδρεύοντα, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή (εισηγητή), F. Macken, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Τα άρθρα 32 ΕΚ έως 38 ΕΚ και οι κανονισμοί 26 του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 1962, περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και την εμπορία γεωργικών προϊόντων, και (ΕΟΚ) 804/68 του Συμβουλίου, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1587/96 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 1996, έχουν την έννοια ότι στον διεπόμενο από την κοινή οργάνωση της αγοράς γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων τομέα οι εθνικές αρχές εξακολουθούν, κατ' αρχήν, να παραμένουν αρμόδιες για την εφαρμογή της εθνικής τους νομοθεσίας περί ανταγωνισμού επί συνεταιρισμού παραγωγών γάλακτος κατέχοντες θέση ισχύος στην εθνική αγορά.

Σε περίπτωση παρεμβάσεως των αρμοδίων για τον ανταγωνισμό εθνικών αρχών στον διεπόμενο από την κοινή οργάνωση της αγοράς γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων τομέα, οφείλουν αυτές να απέχουν από τη λήψη κάθε μέτρου συνιστώντος παρέκκλιση ή θίγοντος την εν λόγω κοινή οργάνωση.

Τα μέτρα που λαμβάνουν οι αρμόδιες για τον ανταγωνισμό αρχές στον διεπόμενο από την κοινή οργάνωση αγοράς γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων τομέα δεν πρέπει να παρακωλύουν τη λειτουργία των προβλεπομένων από την εν λόγω κοινή οργάνωση μηχανισμών. Εντούτοις, το στοιχείο και μόνον ότι οι τιμές ενός γαλακτοκομικού συνεταιρισμού ήταν ήδη χαμηλότερες από την ενδεικτική τιμή γάλακτος, πριν από την παρέμβαση των ως άνω αρχών, δεν αρκεί να καταστήσει παράνομο σε σχέση με το κοινοτικό δίκαιο τα μέτρα που έλαβαν οι εν λόγω αρχές έναντι αυτού του συνεταιρισμού κατ' εφαρμογήν του εθνικού τους δικαίου ανταγωνισμού.

Επιπροσθέτως, τέτοιου είδους μέτρα δεν πρέπει να θέτουν σε κίνδυνο την υλοποίηση των σκοπών της κοινής γεωργικής πολιτικής, όπως αυτοί τίθενται με το άρθρο 33, παράγραφος 1, ΕΚ. Οι αρμόδιες για τον ανταγωνισμό εθνικές αρχές υποχρεούνται, ενδεχομένως, να διασφαλίσουν τον συμβιβασμό των τυχόν αντιφατικών μεταξύ τους σκοπών του άρθρου 33 ΕΚ, χωρίς να προσδίδουν σε έναν εξ αυτών σημασία τέτοια που να καθιστά αδύνατη την υλοποίηση των υπολοίπων.

- 2) Η λειτουργία της ενδεικτικής τιμής γάλακτος που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 804/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1587/96, δεν απαγορεύει στις αρμόδιες για τον ανταγωνισμό εθνικές αρχές να χρησιμοποιούν την ενδεικτική αυτή τιμή προκειμένου να εξετάσουν την ισχύ που κατέχει στην αγορά μια γεωργική επιχείρηση, συγκρίνοντας τις διακυμάνσεις των πραγματικών τιμών προς την ενδεικτική τιμή.
- 3) Οι κανόνες της Συνθήκης περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων δεν εμποδίζουν τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, στο πλαίσιο εφαρμογής του εθνικού τους δικαίου ανταγωνισμού, να απαγορεύσουν σε γαλακτοκομικό συνεταιρισμό ο οποίος κατέχει θέση ισχύος στην αγορά να συνάπτει συμβάσεις μεταποίησης για λογαριασμό του γάλακτος που παράγουν τα μέλη του, περιλαμβανομένων συμβάσεων με επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη.

- 4) Τα άρθρα 12 ΕΚ και 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ δεν απαγορεύουν τη λήψη μέτρων όπως αυτά για τα οποία πρόκειται στην κύρια δίκη έναντι γαλακτοκομικού συνεταιρισμού ο οποίος κατέχει θέση ισχύος στην αγορά και εκμεταλλεύεται αυτή την ισχύ εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος, έστω και αν επιτρέπεται σε σημαντικούς γαλακτοκομικούς συνεταιρισμούς καθέτως οργανωμένους να δραστηριοποιούνται σε άλλα κράτη μέλη.

(¹) ΕΕ C 176 της 24.6.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 18ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-331/00: Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση λογαριασμών — Οικονομικά έτη 1996, 1997 και 1998 — Αροτραίες καλλιέργειες — Βόειο κρέας — Ενισχύσεις στην πρόωρη συνταξιοδότηση»)

(2003/C 264/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-331/00, Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Β. Κοντόλαιμος, Ι.-Κ. Χαλκιάς και Χ. Τσιαβού) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Μ. Κοντού-Durande), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 2000/449/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2000, για την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήσαν τα κράτη μέλη στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 180, σ. 49), κατά το μέρος που αφορά την Ελληνική Δημοκρατία, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward (εισηγητή), προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. La Pergola, P. Jann, S. von Bahr και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 355 της 9.12.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 18ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-338/00 P: Volkswagen AG (¹)

(«Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Διανομή αυτοκινήτων οχημάτων — Στεγανοποίηση της αγοράς — Άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81 ΕΚ) — Κανονισμός (ΕΟΚ) 123/85 — Καταλογισμός της παραβάσεως στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση — Δικαίωμα ακροάσεως — Υποχρέωση αιτιολογίας — Δικαστικές συνέπειες διαρρών στον Τύπο — Επηρεασμός του υπολογισμού του προστίμου από το νομότυπο της κοινοποίησής — Αντίθετη αίτηση αναιρέσεως»)

(2003/C 264/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-338/00 P, Volkswagen AG, με έδρα το Wolfsburg (Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Bechtold), με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 6 Ιουλίου 2000 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-62/98, Volkswagen κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. II-2707), και με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος είναι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: K. Wiedner, επικουρούμενος από τον H.-J. Freund), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissechet, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, B. Σκουρή (εισηγητή) και τις F. Macken και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την κύρια αίτηση και την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 335 της 25.11.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 18ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-346/00: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Οικονομικά έτη 1996 και 1997 — Αροτραίες καλλιέργειες»)

(2003/C 264/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-346/00, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: R. Magrill, επικουρούμενη από τον P. Roth, QC) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Niejahr και K. Fitch), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της απόφασης 2000/449/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2000, για τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 180, σ. 49), καθόσον αποκλείει για τα οικονομικά έτη 1996 και 1997 δαπάνες ύψους 5 039 175,46 ευρώ που πραγματοποίησε το Ηνωμένο Βασίλειο στον τομέα των αροτραίων καλλιεργειών, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. La Pergola, P. Jann, S. von Bahr (εισηγητή) και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή
- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 335 της 25.11.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 18ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-416/00 (αίτηση του Tribunale Civile di Padova για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Tommaso Morellato κατά Comune di Padova ⁽¹⁾

(«Άρθρα 30 και 36 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ) — Προϋποθέσεις ή μέθοδοι πωλήσεως — Εθνική ρύθμιση που θέτει την προϋπόθεση προηγούμενης συσκευασίας και ειδικής επισήμανσεως για την εμπορία του κατεψυγμένου άρτου που έχει παραχθεί νομίμως εντός κράτους μέλους και τίθεται στο εμπόριο εντός άλλου κράτους μέλους μετά το συμπληρωματικό ψήσιμό του»)

(2003/C 264/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-416/00, με αντικείμενο αίτηση του Tribunale civile di Padova (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Tommaso Morellato και Comune di Padova, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 30 και 36 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο του τέταρτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή), A. La Pergola, P. Jann και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 18 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Δεν συνιστά ποσοτικό περιορισμό ή μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος, υπό την έννοια του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 28 ΕΚ), η απαίτηση προηγούμενης συσκευασίας, την οποία προβλέπει η νομοθεσία κράτους μέλους ως προϋπόθεση της εμπορίας του άρτου που λαμβάνεται κατόπιν της ολοκληρώσεως εντός του κράτους αυτού του ψήσιματος του εν μέρει ψημένου, κατεψυγμένου ή μη, άρτου που έχει εισαχθεί από άλλο κράτος μέλος, εφόσον η απαίτηση αυτή εφαρμόζεται αδιακρίτως τόσο στα εγχώρια όσο και στα εισαγόμενα προϊόντα και εφόσον δεν συνιστά στην πραγματικότητα διάκριση σε βάρος των εισαγόμενων προϊόντων.

Αν το εθνικό δικαστήριο διαπιστώσει, κατά την εξέταση αυτή, ότι η εν λόγω απαίτηση δημιουργεί πρόσκομμα στις εισαγωγές, το πρόσκομμα αυτό δεν θα μπορεί να θεωρηθεί δικαιολογημένο για λόγους αναγόμενους στην προστασία της υγείας και της ζωής των ανθρώπων, υπό την έννοια του άρθρου 36 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 30 ΕΚ).

- 2) Τα εθνικά δικαστήρια έχουν την υποχρέωση να διασφαλίζουν πλήρως την αποτελεσματικότητα του άρθρου 30 της Συνθήκης και να προβαίνουν, προς τούτο, στην αυτεπάγγελτη μη εφαρμογή των εθνικών διατάξεων που είναι ασυμβίβαστες με το άρθρο αυτό.

(¹) ΕΕ C 28 της 27.1.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 11ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-445/00: Δημοκρατία της Αυστρίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (¹)

(«Σύστημα οικοσημείων για βαρέα φορτηγά οχήματα διερχόμενα από την Αυστρία — Τροποποίηση με τον κανονισμό (ΕΚ) 2012/2000 — Παράνομο»)

(2003/C 264/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-445/00, Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: H. Dossi) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: A. Lopes Sabino και G. Houttuin) υποστηριζόμενου από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: W.-D. Plessing, επικουρούμενος από τον J. Sedemund), την Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: U. Leanza, επικουρούμενος από τον M. Fiorilli) και από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς C. Schmidt και M. Wolfcarius, και στη συνέχεια C. Schmidt και W. Wils), με αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 2012/2000 του Συμβουλίου, της 21ης Σεπτεμβρίου 2000, για την τροποποίηση του παραρτήματος 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 9 της πράξης προσχώρησης του 1994 και του κανονισμού (ΕΚ) 3298/94 όσον αφορά το σύστημα των οικοσημείων για βαρέα φορτηγά οχήματα διερχόμενα από την Αυστρία (ΕΕ L 241, σ. 18), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τον G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, τους J.-P. Puissochet, M. Wathelet και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, τους C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann και B. Σκουρή, τις F. Macken και N. Colneric, τους S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: M.-F. Contet, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 2, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2012/2000 του Συμβουλίου, της 21ης Σεπτεμβρίου 2000, για την τροποποίηση του παραρτήματος 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 9 της πράξης προσχώρησης του 1994 και του κανονισμού (ΕΚ) 3298/94 όσον αφορά το σύστημα των οικοσημείων για βαρέα φορτηγά οχήματα διερχόμενα από την Αυστρία.
- 2) Ακυρώνει το άρθρο 1 και το άρθρο 2, σημείο 4, του ίδιου κανονισμού, αλλά τα αποτελέσματά τους θεωρούνται ότι διατηρούν την ισχύ τους.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων και της διαδικασίας αποσύρσεως εγγράφου από τη δικογραφία.
- 5) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ιταλική Δημοκρατία και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 45 της 10.2.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 11ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-6/01 (αίτηση του Tribunal Cível da Comarca de Lisboa για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Associação Nacional de Operadores de Máquinas Recreativas (Anomar) κ.λπ. κατά Estado português (¹)

(«Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Εκμετάλλευση τυχηρών παιχνιδιών — Μηχανήματα παιχνιδιών»)

(2003/C 264/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-6/01, με αντικείμενο αίτηση του Tribunal Cível da Comarca de Lisboa (Πορτογαλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Associação Nacional de Operadores de

Μáquinas Recreativas (Anomar) κ.λπ. και Estado portugués, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 2 ΕΚ, 28 ΕΚ, 29 ΕΚ, 31 ΕΚ και 49 ΕΚ, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Τα τυχερά παίγνια αποτελούν οικονομική δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 2 ΕΚ.
- 2) Η δραστηριότητα εκμεταλλεύσεως μηχανημάτων τυχερών παιγνίων, είτε διαχωρίζεται είτε όχι από τις δραστηριότητες παραγωγής, εισαγωγής και διανομής τέτοιων μηχανημάτων, πρέπει να χαρακτηριστεί ως δραστηριότητα υπηρεσιών, κατά την έννοια της Συνθήκης, και, επομένως, δεν εμπίπτει στα άρθρα 28 ΕΚ και 29 ΕΚ, περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων.
- 3) Το μονοπώλιο εκμεταλλεύσεως τυχερών παιγνίων δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 31 ΕΚ.
- 4) Εθνική νομοθεσία όπως η πορτογαλική, που επιτρέπει την εκμετάλλευση και διενέργεια των τυχερών παιγνίων μόνο σε αίδουσες καζίνων που υφίστανται σε μόνιμες ή προσωρινές ζώνες παιγνίου, οριζόμενες με νομοθετικό διάταγμα, και εφαρμόζεται αδιακρίτως επί ημεδαπών και επί υπηκόων άλλων κρατών μελών, συνιστά εμπόδιο για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Πάντως, τα άρθρα 49 επ. ΕΚ δεν εναντιώνονται σε μια τέτοια εθνική νομοθεσία, λαμβανομένων υπόψη των θεωρήσεων κοινωνικής πολιτικής και προλήψεως της απάτης στις οποίες στηρίζεται.
- 5) Η ενδεχόμενη ύπαρξη, σε άλλα κράτη μέλη, νομοθεσιών που καθιερώνουν προϋποθέσεις εκμεταλλεύσεως και διενέργειας των τυχερών παιγνίων λιγότερο περιοριστικές απ' ό,τι οι οριζόμενες από την πορτογαλική νομοθεσία δεν επηρεάζει το συμβιβαστόν της νομοθεσίας αυτής με το κοινοτικό δίκαιο.
- 6) Στο πλαίσιο νομοθεσίας συμβιβαζόμενης με τη Συνθήκη ΕΚ, η επιλογή του τρόπου οργανώσεως και ελέγχου των δραστηριοτήτων εκμεταλλεύσεως και διενέργειας τυχερών παιγνίων, όπως η σύναψη με το Δημόσιο διοικητικής συμβάσεως παραχωρήσεως ή ο περιορισμός της εκμεταλλεύσεως και διενέργειας ορισμένων παιγνίων σε χώρους που διαθέτουν σχετική άδεια, εναπόκειται στις εθνικές αρχές στο πλαίσιο της εξουσίας εκτιμήσεώς τους.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 11ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-13/01 (αίτηση του Giudice di pace di Genova για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Safalero Srl κατά Prefetto di Genova ⁽¹⁾

(«Οδηγία 1999/5/ΕΚ — Ραδιοεξοπλισμοί και τηλεπικοινωνιακοί τερματικοί εξοπλισμοί — Αποτελεσματική δικαστική προστασία των δικαιωμάτων που απορρέουν από την κοινοτική έννομη τάξη — Θεμιτό διοικητικών κυρώσεων που προβλέπει η εθνική νομοθεσία — Ανακοπή κατά κατασχέσεως εις χείρας τρίτου»)

(2003/C 264/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-13/01, με αντικείμενο αίτηση του Giudice di pace di Genova (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Safalero Srl και Prefetto di Genova, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των αρχών της αναλογικότητας, της αποτελεσματικότητας και της δικαστικής προστασίας των δικαιωμάτων που απορρέουν από την κοινοτική έννομη τάξη, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, τους R. Schintgen και C. Gulmann, την F. Macken και τον J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας των δικαιωμάτων που έλκουν οι πολίτες από την κοινοτική έννομη τάξη έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, η αρχή αυτή δεν αποκλείει διάταξη της εθνικής νομοθεσίας δυνάμει της οποίας ο εισαγωγέας δεν έχει τη δυνατότητα δικαστικής προσφυγής κατά της κατασχέσεως εμπορευμάτων που έχουν πωληθεί σε επιχείρηση λιανικής πωλήσεως, διαταχθείσα εκ μέρους της αρμόδιας διοικητικής αρχής κατά της επιχειρήσεως λιανικού εμπορίου, εφόσον ο εισαγωγέας αυτός έχει στη διάθεσή του μέσο παροχής ενδίκου προστασίας, το οποίο του διασφαλίζει αποτελεσματική δικαστική προστασία των δικαιωμάτων που έλκει από την κοινοτική έννομη τάξη.

(1) ΕΕ C 61 της 24.2.2001.

(1) ΕΕ C 79 της 10.3.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 11ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-114/01 (αίτηση του Korkein hallinto-oikeus για την έκδοση προδικαστικής απόφασης):
AvestaPolarit Chrome Oy⁽¹⁾)

(«Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/156/ΕΟΚ — Έννοια του “αποβλήτου” — Υπολείμματα παραγωγής — Ορυχείο — Χρησιμοποίηση — Εναποθήκευση — Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Έννοια της “άλλης νομοθεσίας” — Εθνική νομοθεσία που δεν εμπίπτει στο πλαίσιο των οδηγιών 75/442/ΕΟΚ και 91/156/ΕΟΚ»)

(2003/C 264/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-114/01, με αντικείμενο αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο διαδικασίας που κινήθηκε από την AvestaPolarit Chrome Oy, πρώην Outokumpu Chrome Oy, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 1, στοιχείο α', και 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 78, σ. 32), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, B. Σκουρή, F. Macken και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Σε περιπτώσεις όπως αυτή της κύριας δίκης, ο κάτοχος των θραυσμάτων πετρωμάτων και της άμμου η οποία δημιουργείται από εργασίες εξορύξεως, δηλαδή των υλών που απορρέουν από δραστηριότητες εμπλουτισμού μεταλλεύματος προερχομένου από την εκμετάλλευση ορυχείου, απορρίπτει ή έχει την πρόθεση ή την υποχρέωση να απορρίψει τις ύλες αυτές, οι οποίες, κατά συνέπεια, πρέπει να χαρακτηρίζονται ως απόβλητα, υπό την έννοια της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, εκτός αν ο κάτοχός τους τις χρησιμοποιεί νομίμως για την αναγκαία εκ νέου πλήρωση των στοών του εν λόγω ορυχείου και παρέχει επαρκείς εγγυήσεις σχετικά με τον προσδιορισμό των ποσοτήτων και την πραγματική χρησιμοποίηση των υλών που προορίζονται για τη χρήση αυτή.
- 2) Μια εθνική νομοθεσία, καθόσον δεν αποτελεί μέτρο εφαρμογής της οδηγίας 75/442, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156, ιδιαίτερα του άρθρου 11 αυτής, πρέπει να θεωρείται ως «άλλη νομοθεσία», υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας αυτής, καλύπτουσα μια κατηγορία αποβλήτων που παρατίθεται

στην εν λόγω διάταξη, αν αφορά τη διαχείριση των ως άνω αποβλήτων αυτών καθαυτών, υπό την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο δ', της ίδιας οδηγίας, και αν καταλήγει σε επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος τουλάχιστον ισοδύναμο με το προβλεπόμενο από την οδηγία αυτή, τούτο δε ανεξάρτητα από την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 173 της 16.6.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 18ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-125/01 (αίτηση του Sozialgericht Leipzig για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Peter Pflücke κατά Bundesanstalt für Arbeit⁽¹⁾)

(«Προστασία των εργαζομένων — Αφερεγγυότητα του εργοδότη — Εγγύηση αφορώσα την πληρωμή μισθολογικών απαιτήσεων — Εθνική διάταξη προβλέπουσα αποκλειστική προθεσμία δύο μηνών για την αίτηση πληρωμής καθώς και δυνατότητα εκ νέου ενάρξεως της προθεσμίας αυτής»)

(2003/C 264/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-125/01, με αντικείμενο αίτηση του Sozialgericht Leipzig (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Peter Pflücke και Bundesanstalt für Arbeit, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 9 της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward, (εισηγητή), P. Jann και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 18 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η οδηγία 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, δεν απαγορεύει την εφαρμογή αποκλειστικής προθεσμίας προβλεπομένης από το εθνικό δίκαιο για την υποβολή της αιτήσεως μισθωτού με την οποία αυτός επιδιώκει να πετύχει, σύμφωνα με τις καθοριζόμενες από την εν λόγω οδηγία λεπτομέρειες, την πληρωμή αντισταθμιστικής αποζημιώσεως για τις ανεξόφλητες μισθολογικές απαιτήσεις λόγω αφερεγγυότητας του εργοδότη, υπό την προϋπόθεση ότι αυτή η προθεσμία δεν είναι λιγότερο ευνοϊκή από αυτές που αφορούν παρόμοιες αιτήσεις εσωτερικής φύσεως (αρχή της ισοδυναμίας) και δεν αντιμετωπίζεται κατά τρόπο ώστε να καθίσταται πρακτικά αδύνατη η άσκηση των δικαιωμάτων που αναγνωρίζει η κοινοτική έννομη τάξη (αρχή της αποτελεσματικότητας).

- 2) Το εθνικό δικαστήριο οφείλει, αν διαπιστώνει ότι η εθνική διάταξη που προβλέπει την αποκλειστική προθεσμία δεν είναι σύμφωνη προς τις απαιτήσεις του κοινοτικού δικαίου και ότι, επιπλέον, δεν είναι δυνατή καμία σύμφωνη ερμηνεία της διατάξεως αυτής, να αρνηθεί να την εφαρμόσει.

(¹) EE C 161 της 2.6.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 11ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-155/01 (αίτηση του Verwaltungsgesichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Cookies World Vertriebsgesellschaft mbH iL κατά Finanzlandesdirektion für Tirol (¹)

(«Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Παραχώρηση της χρήσης αυτοκινήτου οχήματος βάσει συμβάσεως χρηματοδοτικής μισθώσεως (leasing) — Φορολογητέες πράξεις — Ιδιόχρηση — Άρθρο 17, παράγραφοι 6 και 7 — Εξαιρέσεις προβλεπόμενες από την εθνική νομοθεσία κατά τον χρόνο έναρξεως ισχύος της οδηγίας»)

(2003/C 264/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-155/01, με αντικείμενο αίτηση του Verwaltungsgesichtshof (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Cookies World Vertriebsgesellschaft mbH iL και Finanzlandesdirektion für Tirol, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία κυρίως των άρθρων 5 και 6 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Αντιβαίνει στις διατάξεις της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, η εθνική διάταξη που προβλέπει ότι η αντιπαροχή που καταβάλλεται για υπηρεσίες που έχουν παρασχεθεί εντός άλλου κράτους μέλους υπόκειται στον φόρο προστιθεμένης αξίας οσάκις ο αποδέκτης των υπηρεσιών αυτών δεν θα είχε δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών, αν οι ίδιες υπηρεσίες τού είχαν παρασχεθεί στην ημεδαπή.

(¹) EE C 200 της 14.7.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 18ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-168/01 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Bosal Holding BV κατά Staatssecretaris van Financiën (¹)

(«Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φορολογία — Φόροι επί των κερδών των εταιριών — Περιορισμός της δυνατότητας εκπτώσεως, σε ένα κράτος μέλος, των εξόδων που συνδέονται με τις συμμετοχές μιας μητρικής εταιρίας στις θυγατρικές της που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη — Συνοχή του φορολογικού συστήματος»)

(2003/C 264/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-168/01, με αντικείμενο αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Bosal Holding BV και Staatssecretaris van Financiën, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 43 ΕΚ) και 58 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 48 ΕΚ), καθώς και της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 225, σ. 6), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward (εισηγητή), P. Jann και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, προϊσταμένη τμήματος, εξέδωσε στις 18 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, ερμηνευόμενη υπό το φως του άρθρου 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 43 ΕΚ), αντιτίθεται σε εθνική διάταξη η οποία, κατά τον καθορισμό του φόρου επί των κερδών μητρικής εταιρίας εγκατεστημένης σε κράτος μέλος, εξαρτά τη δυνατότητα εκπτώσεως των εξόδων που συνδέονται με τη συμμετοχή της εταιρίας αυτής στο κεφάλαιο θυγατρικής εγκατεστημένης σε άλλο κράτος μέλος από την προϋπόθεση ότι τα έξοδα αυτά χρησιμεύουν εμμέσως για την επίτευξη κερδών φορολογητέων στο κράτος μέλος εγκαταστάσεως της μητρικής εταιρίας.

(¹) EE C 200 της 14.7.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 9ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-198/01 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale per il Lazio για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF) κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato** ⁽¹⁾

(«Δίκαιο του ανταγωνισμού — Εθνική νομοθεσία αντίθετη προς τους κανόνες ανταγωνισμού — Εξουσία της εθνικής αρχής ελέγχου του ανταγωνισμού να κηρύξει ανεφάρμοστη μια τέτοια νομοθεσία — Προϋποθέσεις μη καταλογισμού των αντίθετων προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορών στις επιχειρήσεις»)

(2003/C 264/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-198/01, με αντικείμενο αίτηση του Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF) και Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 81 ΕΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet (εισηγητή) και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Ενόψει συμπεριφορών των επιχειρήσεων αντίθετων προς το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ, οι οποίες επιβάλλονται ή ενισχύονται από εθνική νομοθεσία η οποία νομιμοποιεί ή ενισχύει τα αποτελέσματά τους, ειδικότερα όσον αφορά τον καθορισμό των τιμών και την κατανομή της αγοράς, μια εθνική αρχή ανταγωνισμού η οποία έχει ως αποστολή, μεταξύ άλλων, να μεριμνά για την τήρηση του άρθρου 81 ΕΚ:

- έχει την υποχρέωση να μην εφαρμόζει αυτή την εθνική νομοθεσία·
- δεν μπορεί να επιβάλλει κυρώσεις στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις για παρελθούσες συμπεριφορές όταν οι συμπεριφορές αυτές τους επιβλήθηκαν από αυτή την εθνική νομοθεσία·
- μπορεί να επιβάλλει κυρώσεις στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις για τις συμπεριφορές τους μετά την απόφαση να μην εφαρμοστεί αυτή η εθνική νομοθεσία, εφόσον η απόφαση αυτή κατέστη οριστική ως προς τις επιχειρήσεις αυτές·

— μπορεί να επιβάλλει κυρώσεις στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις για παρελθούσες συμπεριφορές όταν οι επιχειρήσεις απλώς διευκολύνθηκαν ή ενθαρρύνθηκαν από αυτή τη νομοθεσία, λαμβάνοντας προσηκόντως υπόψη τις ιδιαιτερότητες του κανονιστικού πλαισίου εντός του οποίου ενήργησαν οι επιχειρήσεις.

2) Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει αν εθνική νομοθεσία όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία παρέχει αρμοδιότητα σε υπουργείο να καθορίζει τη λιανική τιμή πωλήσεως ενός προϊόντος και, εξάλλου, αναθέτει σε υποχρεωτικό κονσόρτσιουμ παραγωγών την εξουσία κατανομής της παραγωγής των επιχειρήσεων, μπορεί να θεωρηθεί, όσον αφορά τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, ως νομοθεσία η οποία δεν εξαλείφει τη δυνατότητα ανταγωνισμού που μπορεί να παρεμποδίζεται, περιορίζεται ή νοθεύεται από αυτόβουλη συμπεριφορά των εν λόγω επιχειρήσεων.

(1) EE C 227 της 11.8.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 11ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-207/01 (αίτηση του Corte d'appello di Firenze για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Altair Chimica SpA κατά ENEL Distribuzione SpA** ⁽¹⁾

(«Ανταγωνισμός — Δεσπόζουσα θέση — Προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας — Τιμολόγηση μιας "sovrapprezzo"»)

(2003/C 264/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-207/01, με αντικείμενο αίτηση του Corte d'appello di Firenze (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Altair Chimica SpA και ENEL Distribuzione SpA, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 81 ΕΚ, 82 ΕΚ και 85 ΕΚ, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (EE L 76, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 96/99/ΕΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1996 (EE 1997, L 8, σ. 12), και της συστάσεως 81/924/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 1981, για την τιμολογιακή διάρθρωση στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας στην Κοινότητα (EE L 337, σ. 12), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος,

R. Schintgen (εισηγητή), B. Σκουρή, F. Macken και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 81 ΕΚ, 82 ΕΚ και 85 ΕΚ και η οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 96/99/ΕΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1996, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν τη θέσπιση ή διατήρηση σε ισχύ εθνικής ρυθμίσεως που προβλέπει την επιβολή προσαυξήσεων στην τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος, όπως είναι οι επίμαχες στην κύρια δίκη προσαυξήσεις, όταν το ηλεκτρικό ρεύμα χρησιμοποιείται σε ηλεκτροχημική διαδικασία παραγωγής, και ότι η σύσταση 81/924/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 1981, για την τιμολογιακή διάρθρωση στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας στην Κοινότητα, δεν μπορεί να απαγορεύει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν τέτοιες προσαυξήσεις.

(¹) ΕΕ C 200 της 14.7.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 11ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-211/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (¹)

(«Συμφωνίες ΕΚ-Βουλγαρίας και ΕΚ-Ουγγαρίας — Οδική και συνδυασμένη μεταφορά εμπορευμάτων — Φορολογία — Νομική βάση — Άρθρα 71 ΕΚ και 93 ΕΚ»)

(2003/C 264/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-211/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: αρχικώς M. Wolfcarius και στη συνέχεια W. Wils) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: A. Lopes Sabino και E. Karlsson) υποστηριζομένου την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: W.-D. Plessing και M. Lumma) και από Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: J. Falts και N. Mackel), με αντικείμενο την ακύρωση των αποφάσεων 2001/265/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2001, σχετικά με την υπογραφή συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας περί θεσπίσεως ορισμένων όρων για τις οδικές εμπορευματικές μεταφορές και την προώθηση των συνδυασμένων μεταφορών (ΕΕ L 108, σ. 4), και 2001/266/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2001, σχετικά με την υπογραφή συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας

περί θεσπίσεως ορισμένων όρων για τις οδικές εμπορευματικές μεταφορές και την προώθηση των συνδυασμένων μεταφορών (ΕΕ L 108, σ. 27), αλλά αποκλειστικώς κατά το μέτρο που αυτές βασίζονται στο άρθρο 93 ΕΚ και χωρίς να θίγονται τα αποτελέσματά τους, τα οποία πρέπει να διατηρηθούν σε ισχύ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τον M. Wathelet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, τους C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward, A. La Pergola και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις 2001/265/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2001, σχετικά με την υπογραφή συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας περί θεσπίσεως ορισμένων όρων για τις οδικές εμπορευματικές μεταφορές και την προώθηση των συνδυασμένων μεταφορών, και 2001/266/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2001, σχετικά με την υπογραφή συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί θεσπίσεως ορισμένων όρων για τις οδικές εμπορευματικές μεταφορές και την προώθηση των συνδυασμένων μεταφορών.
- 2) Τα αποτελέσματα των αποφάσεων αυτών διατηρούνται σε ισχύ μέχρι τη θέσπιση των αναγκαίων μέτρων για την εκτέλεση της παρούσας αποφάσεως.
- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.
- 4) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 212 της 28.7.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 9ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-236/01 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale del Lazio για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Monsanto Agricoltura Italia SpA κ.λπ. κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri κ.λπ. (¹)

(«Κανονισμός (ΕΚ) 258/97 — Νέα τρόφιμα — Διάθεση στην αγορά — Αξιολόγηση του αβλαβούς — Απλοποιημένη διαδικασία — Ουσιαστική ισοδυναμία με υπάρχοντα τρόφιμα — Τρόφιμα που παράγονται από σειρές αραβοσίτου γενετικώς τροποποιημένου — Ύπαρξη υπολειμμάτων διαγονιδιακών πρωτεϊνών — Μέτρο κράτους μέλους που περιορίζει προσωρινώς ή αναστέλλει επί του εδάφους του την εμπορία ή τη χρήση ενός νέου τροφίμου»)

(2003/C 264/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-236/01, με αντικείμενο αίτηση του Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Ιταλία) προς το Δικαστήριο,

κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Monsanto Agricoltura Italia SpA κ.λπ. και Presidenza del Consiglio dei Ministri κ.λπ., η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία και το κύρος των άρθρων 3, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, και 5, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 258/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1997, σχετικά με τα νέα τρόφιμα και τα νέα συστατικά τροφίμων (ΕΕ L 43, σ. 1), καθώς και ως προς την ερμηνεία του άρθρου 12 του κανονισμού αυτού, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet και C. W. A. Timmermans (εισηγητή), προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 258/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1997, σχετικά με τα νέα τρόφιμα και τα νέα συστατικά τροφίμων, έχει την έννοια ότι η απλή παρουσία σε νέα τρόφιμα υπολειμμάτων διαγονιδιακών πρωτεϊνών σε ορισμένα επίπεδα δεν εμποδίζει τα τρόφιμα αυτά να θεωρούνται ουσιαστικώς ισοδύναμα με υπάρχοντα τρόφιμα και, επομένως, δεν απαγορεύει την εφαρμογή της απλοποιημένης διαδικασίας για τη διάθεση στην αγορά των εν λόγω νέων τροφίμων. Πάντως, συμβαίνει το αντίθετο αν οι διαθέσιμες επιστημονικές γνώσεις κατά την αρχική εξέταση καθιστούν δυνατή την αναγνώριση της υπάρξεως κινδύνου ενδεχομένως επικινδύνων επιπτώσεων στην ανθρώπινη υγεία. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να ελέγξει αν η προϋπόθεση αυτή πληρούται.
- 2) Κατ' αρχήν, το ζήτημα της κανονικότητας της εφαρμογής της απλοποιημένης διαδικασίας της θέσεως στην αγορά νέων τροφίμων, που προβλέπεται από το άρθρο 5 του κανονισμού 258/97, δεν επηρεάζει την εξουσία των κρατών μελών να λαμβάνουν μέτρα που εμπίπτουν στο άρθρο 12 του εν λόγω κανονισμού, όπως είναι το διάταγμα της 4ης Αυγούστου 2000 για το οποίο πρόκειται στην υπόθεση της κύριας δίκης. Εφόσον η απλοποιημένη διαδικασία δεν συνεπάγεται οποιαδήποτε συγκατάθεση, έστω και σιωπηρή, εκ μέρους της Επιτροπής, ένα κράτος μέλος δεν υποχρεούται, για να λάβει τέτοια μέτρα, να θέσει υπό αμφισβήτηση, προηγουμένως, τη νομιμότητα μιας τέτοιας συγκαταθέσεως. Πάντως, τα μέτρα αυτά δεν μπορούν να ληφθούν παρά μόνον αν το κράτος μέλος προέβη προηγουμένως σε μία όσο το δυνατόν πλήρη αξιολόγηση των κινδύνων λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες της συγκεκριμένης περιπτώσεως, αξιολόγηση από την οποία προκύπτει ότι, ενόψει της αρχής της προληψέως, η θέση σε εφαρμογή αυτών των μέτρων επιβάλλεται προκειμένου να διασφαλιστεί, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 258/97, ότι τα νέα τρόφιμα δεν ενέχουν κινδύνους για τον καταναλωτή.
- 3) Από την εξέταση του τετάρτου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο δυνάμενο να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 5 του κανονισμού 258/97, όσον αφορά ειδικότερα την προϋπόθεση εφαρμογής της διατάξεως αυτής σχετικά

με την ουσιαστική ισοδυναμία υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού.

(¹) ΕΕ C 259 της 15.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 9ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-285/01 (αίτηση του Cour administrative d'appel de Douai για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Isabel Burbaud κατά Ministère de l'Emploi et de la Solidarité (¹)

(«Αναγνώριση διπλωμάτων — Διευθυντές νοσοκομείων του δημόσιου τομέα — Οδηγία 89/48/ΕΟΚ — Έννοια του διπλώματος — Διαγωνισμός εισαγωγής — Άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 39 ΕΚ)»

(2003/C 264/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-285/01, με αντικείμενο αίτηση του cour administrative d'appel de Douai (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Isabel Burbaud και Ministère de l'Emploi et de la Solidarité, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς ερμηνεία του άρθρου 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 39 ΕΚ), και της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών (ΕΕ L 19, σ. 16), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans (εισηγητή), προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, και, στη συνέχεια, H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 9 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η διαπίστωση της επιτυχίας στις τελικές εξετάσεις του κύκλου σπουδών στην École nationale de la santé publique, που οδηγεί σε διορισμό του ενδιαφερομένου σε θέση δημοσίου υπαλλήλου σε γαλλικό δημόσιο νοσοκομείο, πρέπει να χαρακτηρίζεται ως «δίπλωμα» υπό την έννοια της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών. Εναπό-

κειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, προκειμένου περί της εφαρμογής του άρθρου 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής, αν τίτλος σπουδών τον οποίο έχει αποκτήσει εντός άλλου κράτους μέλους υπήκοος κράτους μέλους, ο οποίος επιθυμεί να ασκήσει νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα εντός του κράτους μέλους υποδοχής, μπορεί να χαρακτηριστεί ως δίπλωμα υπό την έννοια της ως άνω διατάξεως και, εφόσον συμβαίνει κάτι τέτοιο, να εξετάσει σε ποιο βαθμό είναι συγκρίσιμες οι εκπαιδευσεις που πιστοποιούνται με τα διπλώματα αυτά, όσον αφορά τόσο τη διάρκεια όσο και τα διδασκόμενα μαθήματα. Αν από την ως άνω εξακρίβωση προκύψει ότι πρόκειται, και στις δύο περιπτώσεις, για δίπλωμα υπό την έννοια της οδηγίας και αν τα διπλώματα αυτά πιστοποιούν ισοδύναμη εκπαίδευση, η οδηγία αυτή εμποδίζει τις αρχές του κράτους μέλους υποδοχής να εξαρτούν την πρόσβαση του ως άνω υπηκόου στο επάγγελμα του διευθυντή σε δημόσιο νοσοκομείο από την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος θα φοιτήσει στην *École nationale de la santé publique* και θα μετασχει στις τελικές εξετάσεις που διοργανώνονται μετά την ολοκλήρωση του σχετικού κύκλου σπουδών.

- 2) Όταν υπήκοος κράτους μέλους έχει δίπλωμα, κτηθέν εντός κράτους μέλους, ισότιμο προς το απαιτούμενο εντός άλλου κράτους μέλους για την πρόσβαση σε θέση εργασίας εντός δημοσίου νοσοκομείου, το κοινοτικό δίκαιο εμποδίζει τις αρχές του δευτέρου κράτους μέλους να εξαρτούν την πρόσβαση του υπηκόου αυτού στην ως άνω θέση εργασίας από την επιτυχία του σε διαγωνισμό όπως ο διαγωνισμός εισαγωγής στην *École nationale de la santé publique*.

(¹) EE C 275 της 29.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 18ης Σεπτεμβρίου 2003

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-292/01 και C-293/01 (αιτήσεις του *Consiglio di Stato* για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): *Albacom SpA* και *Infostrada SpA* κατά *Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, Ministero delle Comunicazioni* (¹)

(«Τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες — Γενικές και ειδικές άδειες — Οδηγία 97/13/ΕΚ — Τέλη και επιβαρύνσεις ειδικών αδειών»)

(2003/C 264/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-292/01 και C-293/01, με αντικείμενο αιτήσεις του *Consiglio di Stato* (Ιταλία) προς το

Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *Albacom SpA* (C-292/01), *Infostrada SpA* (C-293/01) και *Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, Ministero delle Comunicazioni*, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 97/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1997, σχετικά με κοινό πλαίσιο γενικών και ειδικών αδειών στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (ΕΕ L 117, σ. 15), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους Μ. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, C. W. A. Timmermans, A. La Pergola, P. Jann και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 18 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Οι διατάξεις της οδηγίας 97/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1997, σχετικά με κοινό πλαίσιο γενικών και ειδικών αδειών στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, και, ειδικότερα, το άρθρο 11 αυτής, απαγορεύει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν στις επιχειρήσεις που κατέχουν ειδικές άδειες στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, απλώς και μόνον επειδή κατέχουν τέτοιες άδειες, χρηματικές επιβαρύνσεις, όπως αυτές για τις οποίες πρόκειται στις υποθέσεις των κυριών δικών, διαφορετικές και πρόσθετες εκείνων που προβλέπει η ανωτέρω οδηγία.

(¹) EE C 275 της 29.9.2001, EE C 289 της 13.10.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 11ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-331/01: Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Επιπρόσθετα ποσά που καταβλήθηκαν στους εκτροφείς βοοειδών το 1996 — Προθεσμία κοινοποίησεως των αποτελεσμάτων των επαληθεύσεων»)

(2003/C 264/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-331/01, Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: αρχικώς Μ. López-Monís Gallego και στη συνέχεια από την L. Fraguas Gadea) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: S. Pardo Quintillán), με αντικείμενο την ακύρωση, κατά το μέρος που αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας, της απόφασης 2001/557/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2001, για τον

αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 200, σ. 28), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 303 της 27.10.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 9ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-361/01 P: Christina Kik κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(«Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 115 — Γλωσσικό καθεστώς του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων»)

(2003/C 264/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-361/01 P, Christina Kik (εκπρόσωποι: E. H. Rijnacker Hordijk και S. B. Noë), με αντικείμενο αίτηση ανατρέψεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 12 Ιουλίου 2001 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-120/99, Kik κατά ΓΕΕΑ (Συλλογή 2001, σ. II-2235), και με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου οι λοιποί διάδικοι είναι το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: A. von Mühendahl, O. Montalto και J. Miranda de Sousa), υποστηριζόμενο από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Wils και N. Rasmussen), η Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: A. Σαμόνη-Ράντου και Σ. Βώδινα), το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Ortiz Vaamonde) και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: G. Houttuin και A. Lo Monaco), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann,

D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ανατρέψεως.
- 2) Καταδικάζει την Ch. Kik στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 331 της 24.11.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 11ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-22/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 1999/94/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο»)

(2003/C 264/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-22/02, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και R. Amorosi) κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: I. M. Braguglia, επικουρούμενος από τον A. De Stefano), με αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 1999/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, για τις πληροφορίες που πρέπει να τίθενται στη διάθεση των καταναλωτών σχετικά με την οικονομία καυσίμου και τις εκπομπές CO₂ όσον αφορά την εμπορία νέων επιβατηγών αυτοκινήτων (ΕΕ 2000, L 12, σ. 16), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο τμήματος, B. Σκουρή και N. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεωπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση της προς την οδηγία 1999/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, για τις πληροφορίες που πρέπει να τίθενται στη διάθεση των καταναλωτών σχετικά με την οικονομία καυσίμου και τις εκπομπές CO₂ όσον αφορά την εμπορία νέων επιβατηγών αυτοκινήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 68 της 16.3.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 9ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-25/02 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Katharina Rinke κατά Ärztekammer Hamburg (¹)

(«Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών — Οδηγίες 86/457/ΕΟΚ και 93/16/ΕΟΚ — Υποχρέωση συμπληρώσεως ορισμένων εκπαιδευτικών περιόδων κατά πλήρη απασχόληση στο πλαίσιο εκπαίδευσως κατά μερική απασχόληση στη γενική ιατρική»)

(2003/C 264/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-25/02, με αντικείμενο αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Katharina Rinke και Ärztekammer Hamburg, η έκδοση προδικαστικής απόφασεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 5 της οδηγίας 86/457/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Σεπτεμβρίου 1986, περί ειδικής εκπαίδευσως στη γενική ιατρική (ΕΕ L 267, σ. 26) και 34 της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιατρών και της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων τους (ΕΕ L 165, σ. 1), καθώς και ως προς το συμβατό των εν λόγω άρθρων με την απαγόρευση της έμμεσης δυσμενούς διακρίσεως λόγω φύλου, όπως η απαγόρευση αυτή προβλέπεται από την οδηγία 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και πρόωθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (εισηγητή), B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η τήρηση της απαγορεύσεως των εμμέσων δυσμενών διακρίσεων λόγω φύλου συνιστά προϋπόθεση της νομιμότητας κάθε πράξεως που εκδίδουν τα κοινοτικά όργανα.
- 2) Από την εξέταση του πρώτου υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος της διατάξεως των άρθρων 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 86/457/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Σεπτεμβρίου 1986, περί ειδικής εκπαίδευσως στη γενική ιατρική, και 34, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιατρών και της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων τους, σύμφωνα με την οποία η εκπαίδευση κατά μερική απασχόληση στη γενική ιατρική πρέπει να περιλαμβάνει ορισμένο αριθμό εκπαιδευτικών περιόδων κατά πλήρη απασχόληση.

(¹) ΕΕ C 97 της 20.4.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 9ης Σεπτεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-151/02 (αίτηση του Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Landeshauptstadt Kiel κατά Norbert Jaeger (¹)

(«Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγία 93/104/ΕΚ — Έννοια του “χρόνου εργασίας” και του “χρόνου αναπαύσεως” — Εφημερία (“Bereitschaftsdienst”) ιατρού σε νοσοκομείο»)

(2003/C 264/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-151/02, με αντικείμενο αίτηση του Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Landeshauptstadt Kiel και Norbert Jaeger, η έκδοση προδικαστικής απόφασεως ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 307, σ. 18), και δη των άρθρων 2, σημείο 1, και 3 αυτής της οδηγίας, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, M. Wathelet, R. Schintgen (εισηγητή) και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Σεπτεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η οδηγία 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, πρέπει να ερμηνευθεί ότι εφημερία («Bereitschaftsdienst») που πραγματοποιεί ιατρός με τη φυσική του παρουσία στο νοσοκομείο συνιστά στο σύνολό της χρόνο εργασίας υπό την έννοια αυτής της οδηγίας, ακόμη και εάν ο ενδιαφερόμενος μπορεί να αναπαύεται στον τόπο εργασίας του κατά τα διαστήματα κατά τα οποία δεν απαιτούνται οι υπηρεσίες του, οπότε εθνική νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους που χαρακτηρίζει χρόνο αναπαύσεως τα διαστήματα ενεργού αναμονής του εργαζομένου στο πλαίσιο μιας τέτοιας εφημερίας αντίκειται στην οδηγία αυτή.
- 2) Στην οδηγία 93/104 πρέπει επίσης να δοθεί η ερμηνεία ότι:
- υπό συνθήκες όπως οι επίδικες στην κύρια δίκη, απαγορεύει νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιτρέπει, όσον αφορά την εφημερία που πραγματοποιεί με τη φυσική παρουσία στο νοσοκομείο, ενδεχομένως με συλλογική σύμβαση ή με στηριζόμενη σε μια τέτοια σύμβαση επιχειρησιακή σύμβαση, αντιστάθμιση μόνον των εφημεριών κατά τις οποίες ο εργαζόμενος άσκησε όντως επαγγελματική δραστηριότητα·
  - για να μπορεί να υπαχθεί στις προβλεπόμενες παρεκκλίσεις διατάξεις του άρθρου 17, παράγραφος 2, σημείο 2.1, στοιχείο γ', περίπτωση i, αυτής της οδηγίας, μια μείωση της περιόδου ημερήσιας αναπαύσεως των 11 συνεχόμενων ωρών με την εφημερία που προστίθεται στον κανονικό χρόνο εργασίας εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι στους οικείους εργαζομένους χορηγούνται ισοδύναμες περιόδοι αντισταθμιστικής αναπαύσεως σε διαστήματα που διαδέχονται άμεσα τον αντίστοιχο χρόνο εργασίας·
  - επιπλέον, μια τέτοια μείωση της περιόδου ημερήσιας αναπαύσεως δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να καταλήγει σε υπέρβαση της ανώτατης διάρκειας εβδομαδιαίας εργασίας που προβλέπει το άρθρο 6 της εν λόγω οδηγίας.

(¹) ΕΕ C 156 της 29.6.2002.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale Civile e Penale di Perugia — Ufficio per le indagini preliminari — με διάταξη της 12ης Ιουνίου 2003, στην ποινική δίκη κατά του Rosario Alessandrello κ.λπ.

(Υπόθεση C-338/03)

(2003/C 264/25)

Με διάταξη της 12ης Ιουνίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την

1η Αυγούστου 2003, το Tribunale Civile e Penale di Perugia — Ufficio per le indagini preliminari — στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά του Rosario Alessandrello κ.λπ., που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Όσον αφορά την υποχρέωση των κρατών μελών να προβλέψουν «κατάλληλες κυρώσεις» για τις παραβάσεις που προβλέπουν η πρώτη και η τέταρτη οδηγία (68/151/ΕΟΚ (¹) και 78/660/ΕΟΚ (²)), πρέπει οι οδηγίες αυτές, και ειδικότερα το άρθρο 44, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και το άρθρο 6 της λεγόμενης πρώτης οδηγίας (68/151), καθώς και το άρθρο 2, παράγραφοι 2, 3 και 4, της λεγόμενης τέταρτης οδηγίας (78/660, όπως συμπληρώθηκε από τις οδηγίες 83/349/ΕΟΚ (³) και 90/605/ΕΟΚ (⁴)), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές απαγορεύουν τη θέσπιση ή διατήρηση σε ισχύ νόμου κράτους μέλους ο οποίος, τροποποιώντας την ισχύουσα ήδη ρύθμιση περί των κυρώσεων που επιβάλλονται για τα εγκλήματα των εταιριών, προβλέπει, όσον αφορά την παράβαση των υποχρεώσεων που επιβάλλονται προς προστασία της αρχής περί δημοσιότητας και πιστής απεικονίσεως της καταστάσεως των εταιριών, ένα σύστημα κυρώσεων που δεν διαπνέεται συγκεκριμένα από κριτήρια αποτελεσματικότητας, αναλογικότητας και αποτρεπτικότητας των κυρώσεων που προβλέπονται για τη διασφάλιση της προστασίας αυτής;
2. Πρέπει οι ανωτέρω οδηγίες, και ειδικότερα τα άρθρα 44, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και 6 της λεγόμενης πρώτης οδηγίας (68/151), καθώς και το άρθρο 2, παράγραφοι 2, 3 και 4, της λεγόμενης τέταρτης οδηγίας (78/660, όπως συμπληρώθηκε από τις οδηγίες 83/349 και 90/605), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές απαγορεύουν τη θέσπιση ή διατήρηση σε ισχύ νόμου κράτους μέλους που αποκλείει την επιβολή ποινής για την παράβαση των υποχρεώσεων περί δημοσιότητας και πιστής απεικονίσεως ορισμένων πράξεων των εταιριών (μεταξύ των οποίων ο ισολογισμός και ο λογαριασμός αποτελεσμάτων χρήσεως), εφόσον η ψευδής ανακοίνωση της εταιρίας ή η παράλειψη ανακοινώσεως έχει ως αποτέλεσμα την αλλοίωση των οικονομικών αποτελεσμάτων χρήσεως ή την αλλοίωση της καθαρής περιουσιακής καταστάσεως της εταιρίας σε ποσοστό που δεν υπερβαίνει ορισμένο ανώτατο όριο;
3. Πρέπει οι ανωτέρω οδηγίες, και ειδικότερα τα άρθρα 44, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και 6 της λεγόμενης πρώτης οδηγίας (68/151), καθώς και το άρθρο 2, παράγραφοι 2, 3 και 4, της λεγόμενης τέταρτης οδηγίας (78/660, όπως συμπληρώθηκε από τις οδηγίες 83/349 και 90/605), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές απαγορεύουν τη θέσπιση ή διατήρηση σε ισχύ νόμου κράτους μέλους που αποκλείει την επιβολή ποινής για την παράβαση των υποχρεώσεων των εταιριών περί δημοσιότητας και πιστής απεικονίσεως της καταστάσεώς τους, εφόσον παρέχονται στοιχεία τα οποία, έστω και αν αποβλέπουν στην εξαπάτηση των εταιριών ή του κοινού με σκοπό την αποκόμιση παράνομου κέρδους, αποτελούν συνέπεια εκτιμήσεων οι οποίες, αν εξετασθούν κατ' ιδίαν, διαφέρουν από τις ορθές εκτιμήσεις σε ποσοστό που δεν υπερβαίνει ορισμένο ανώτατο όριο;

4. Πρέπει, ανεξάρτητα από κλιμακούμενα ή ανώτατα όρια, οι ανωτέρω οδηγίες, και ειδικότερα τα άρθρα 44, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και 6 της λεγόμενης πρώτης οδηγίας (68/151), καθώς και το άρθρο 2, παράγραφοι 2, 3 και 4, της λεγόμενης τέταρτης οδηγίας (78/660, όπως συμπληρώθηκε από τις οδηγίες 83/349 και 90/605), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές απαγορεύουν τη θέσπιση ή διατήρηση σε ισχύ νόμου κράτους μέλους που αποκλείει την επιβολή ποινής για την παράβαση των υποχρεώσεων των εταιριών περί δημοσιότητας και πιστής απεικόνισης της καταστάσεώς τους, εφόσον τα ψευδή στοιχεία ή οι δόλιες παραλείψεις και, εν πάση περιπτώσει, οι ανακοινώσεις και οι πληροφορίες που δεν απεικονίζουν πιστά τη χρηματοοικονομική ή περιουσιακή κατάσταση ή τα αποτελέσματα χρήσεως της εταιρίας δεν αλλοιώνουν «αισθητά» τη χρηματοοικονομική ή την περιουσιακή κατάσταση του ομίλου (έστω και αν η διασαφήνιση της έννοιας «αισθητή αλλοίωση» εναπόκειται στον εθνικό νομοθέτη);
5. Πρέπει οι ανωτέρω οδηγίες, και ειδικότερα τα άρθρα 44, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και 6 της λεγόμενης πρώτης οδηγίας (68/151), καθώς και το άρθρο 2, παράγραφοι 2, 3 και 4, της λεγόμενης τέταρτης οδηγίας (78/660, όπως συμπληρώθηκε από τις οδηγίες 83/349 και 90/605), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές απαγορεύουν τη θέσπιση ή διατήρηση σε ισχύ νόμου κράτους μέλους που, σε περίπτωση παραβάσεως των υποχρεώσεων των εταιριών περί δημοσιότητας και πιστής απεικόνισης της καταστάσεώς τους, οι οποίες επιβάλλονται προς διασφάλιση της προστασίας των «συμφερόντων των εταιριών και των τρίτων», προβλέπει ότι μόνον οι εταίροι και οι δανειστές έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν την επιβολή της κυρώσεως, αποκλείοντας έτσι τη δυνατότητα γενικευμένης και ουσιαστικής προστασίας των τρίτων;
6. Πρέπει οι ανωτέρω οδηγίες, και ειδικότερα τα άρθρα 44, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και 6 της λεγόμενης πρώτης οδηγίας (68/151), καθώς και το άρθρο 2, παράγραφοι 2, 3 και 4, της λεγόμενης τέταρτης οδηγίας (78/660, όπως συμπληρώθηκε από τις οδηγίες 83/349 και 90/605), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές απαγορεύουν τη θέσπιση ή διατήρηση σε ισχύ νόμου κράτους μέλους που, σε περίπτωση παραβάσεως των υποχρεώσεων των εταιριών περί δημοσιότητας και πιστής απεικόνισης της καταστάσεώς τους, οι οποίες επιβάλλονται προς διασφάλιση της προστασίας των «συμφερόντων των εταιριών και των τρίτων», περιλαμβάνει ένα μηχανισμό δώξεως των παραβάσεων και ένα σύστημα επιβολής ποινών που προβαίνουν σε πληθώρα διακρίσεων, προβλέποντας την άσκηση δώξεως κατόπιν υποβολής εγκλήσεως και την επιβολή βαρύτερων και αποτελεσματικότερων ποινών μόνο στην περίπτωση παραβάσεων που προξενούν ζημία στους εταίρους ή στους δανειστές;
- (1) Πρώτη οδηγία 68/151/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 1968 περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου 58 δεύτερη παράγραφος της συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 80).
- (2) Τετάρτη οδηγία 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1978 βασισμένη στο άρθρο 54 παράγραφος 3 περίπτωση ζ) της συνθήκης περί των ετησίων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/002, σ. 17).

- (3) Έβδομη οδηγία 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 1983 βασισμένη στο άρθρο 54 παράγραφος 3 περίπτωση ζ) της συνθήκης για τους ενοποιημένους λογαριασμούς (ΕΕ L 193, σ. 1).
- (4) Οδηγία 90/605/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 8ης Νοεμβρίου 1990 για την τροποποίηση του πεδίου εφαρμογής των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ περί των ετησίων και περί των ενοποιημένων λογαριασμών αντιστοίχως (ΕΕ L 317, σ. 60).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Cagliari — Sezione Civile — με διάταξη της 29ης Απριλίου 2003, στην υπόθεση Giuseppe Atzeni κ.λπ. κατά Regione Autonoma della Sardegna

(Υπόθεση C-346/03)

(2003/C 264/26)

Με διάταξη της 29ης Απριλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 6 Αυγούστου 2003, το Tribunale di Cagliari — Sezione Civile — στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Giuseppe Atzeni κ.λπ. και Regione Autonoma della Sardegna που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί του κύρους της αποφάσεως 612/97⁽¹⁾ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σε σχέση με τις ακόλουθες πλημμέλειες:

- α) αναρμοδιότητα της Επιτροπής να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, λόγω παραβάσεως των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 32, 33, 34, 35, 36, 37 και 38 της Συνθήκης ΕΚ,
- β) παράβαση των κανόνων που διέπουν τη διαδικασία του άρθρου 88, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ,
- γ) παράβαση των κανόνων που διέπουν τη διαδικασία του άρθρου 88, παράγραφοι 2 και 3, της Συνθήκης ΕΚ,
- δ) έλλειψη αιτιολογίας της αποφάσεως υπό την έννοια των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 253, 88, παράγραφος 3, και 87, παράγραφος 1, ΕΚ,
- ε) παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του κανονισμού 797/85⁽²⁾ του Συμβουλίου για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων,
- στ) παράβαση και μη τήρηση των «κανόνων για τις ενισχύσεις υπέρ προβληματικών γεωργικών εκμεταλλεύσεων» και των «κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων».

⁽¹⁾ ΕΕ L 248 της 11ης Σεπτεμβρίου 1997, σ. 27.

⁽²⁾ ΕΕ L 93 της 30.3.1985, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Sezione Seconda ter — με διάταξη της 9ης Ιουνίου 2003, στην υπόθεση Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia (Αυτόνομη Περιφέρεια Friuli-Venezia Giulia), καθώς και η Agenzia Regionale per lo Sviluppo Rurale (ERSA) (ο περιφερειακός φορέας για την αγροτική ανάπτυξη), κατά Ministero per le Politiche Agricole e Forestali (Υπουργείου Γεωργικής και Δασικής πολιτικής), και της Regione Veneto

(Υπόθεση C-347/03)

(2003/C 264/27)

Με διάταξη της 9ης Ιουνίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Αυγούστου 2003, το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Sezione Seconda ter — στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia καθώς και Agenzia Regionale per lo Sviluppo Rurale (ERSA) και Ministero per le Politiche Agricole e Forestali και Regione Veneto, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Μπορεί η ευρωπαϊκή συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, αφετέρου, η οποία συνήφθη στις 16 Δεκεμβρίου 1991 και δημοσιεύθηκε στην ΕΕ L 347, της 31ης Δεκεμβρίου 1993, να αποτελέσει σύννομη και επαρκή νομική βάση για την απονομή στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα της εξουσίας για σύναψη της κοινοτικής συμφωνίας με τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας, της 29ης Νοεμβρίου 1993 (1) (ΕΕ L 337, της 31ης Δεκεμβρίου 1993), σχετικά με την προστασία των ονομασιών οίνων, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 65, παράγραφος 1, της κοινής δηλώσεως υπ' αριθ. 13 και του παραρτήματος XIII (σημεία 3, 4 και 5) της ευρωπαϊκής συμφωνίας του 1991, σχετικά με την ενδεχόμενη επιφύλαξη υπέρ των συμβαλλόμενων κρατών της κυριαρχίας και της αρμοδιότητας στον τομέα των εθνικών γεωγραφικών ονομασιών που αφορούν γεωργικά προϊόντα διατροφής, συμπεριλαμβανομένων των αμπελοοινικών προϊόντων, πράγμα που σημαίνει ότι αποκλείεται οιαδήποτε μεταβίβαση κυριαρχίας και αρμοδιότητας στον εν λόγω τομέα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα;
2. Πρέπει η κοινοτική συμφωνία για την προστασία των ονομασιών οίνων, η οποία συνήφθη στις 29 Νοεμβρίου 1993 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας (ΕΕ L 337/1993) και αφορά την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων που εμπίπτουν στον τομέα της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας, να κηρυχθεί άκυρη και, ως εκ τούτου, μη παράγουσα αποτελέσματα στην κοινοτική έννομη τάξη, καθόσον δεν έχει κυρωθεί εκ μέρους εκάστου των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, λαμβανομένης υπόψη και της υπ' αριθ. 1/94 γνωμοδοτήσεως του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σχετικά με την αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας;
3. Σε περίπτωση που η κοινοτική συμφωνία του 1993 (ΕΕ L 337/1993) θεωρηθεί, ως προς το σύνολο των διατάξεων

της, νόμιμη και εφαρμοστέα, πρέπει η απαγόρευση χρήσεως στην Ιταλία της ονομασίας «Toscaï» μετά το 2007, όπως αυτή προκύπτει από τις επιστολές που αντηλλάγησαν μεταξύ των μερών της συμφωνίας (και προσαρτώνται σε αυτή), να θεωρηθεί άκυρη και, ως εκ τούτου, μη παράγουσα έννομα αποτελέσματα, καθόσον είναι αντίθετη προς τις διατάξεις περί ομώνυμων ονομασιών που περιλαμβάνονται στην ίδια τη συμφωνία του 1993 (βλέπε το άρθρο 4, παράγραφος 5, και το προσαρτηθέν στη συμφωνία πρωτόκολλο);

4. Πρέπει η δεύτερη κοινή δήλωση που προσαρτάται στη συμφωνία του 1993 (ΕΕ L 337/1993), από την οποία συνάγεται ότι τα συμβαλλόμενα μέρη δεν γνώριζαν, κατά τη στιγμή των διαπραγματεύσεων, την ύπαρξη ομώνυμων ονομασιών για τους ευρωπαϊκούς και ουγγρικούς οίνους, να θεωρηθεί ως αποτέλεσμα ουσιώδους πλάνης (δεδομένου ότι οι ιταλικές και ουγγρικές ονομασίες για τους οίνους «Toscaï» υπήρχαν και χρησιμοποιούνταν παράλληλα εδώ και αιώνες, αναγνωρίστηκαν δε επισήμως το 1948, με συμφωνία μεταξύ της Ιταλίας και της Ουγγαρίας, και αποτέλεσαν, πρόσφατα, αντικείμενο κοινοτικής ρυθμίσεως) ώστε να καθίσταται άκυρο, βάσει του άρθρου 48 της Συμβάσεως της Βιέννης για το δίκαιο των Συνθηκών, το τμήμα της συμφωνίας του 1993 που απαγορεύει τη χρήση στην Ιταλία της ονομασίας Toscaï;
5. Έχει η συμφωνία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (TRIPs) (ΕΕ L 336, της 21ης Νοεμβρίου 1994), η οποία συνήφθη στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) και τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1996, ήτοι μετά την έναρξη ισχύος της κοινοτικής συμφωνίας του 1993 (ΕΕ L 337/1994), την έννοια, υπό το φως του άρθρου 59 της Συμβάσεως της Βιέννης για το δίκαιο των Συνθηκών, ότι υπερिσχύει σε περίπτωση ασυμφωνίας των διατάξεων της περί ομώνυμων ονομασιών οίνων προς αυτές της κοινοτικής συμφωνίας του 1993, λαμβανομένου υπόψη ότι και στις δύο συμφωνίες συμβάλλονται τα ίδια μέρη;
6. Πρέπει τα άρθρα 22 έως 24 του τρίτου τμήματος του Παραρτήματος Γ της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), το οποίο περιλαμβάνει τη συμφωνία TRIPs (ΕΕ L 336/1994) και τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1996, να ερμηνευθούν, στην περίπτωση δύο ομώνυμων ονομασιών οίνων που παράγονται σε δύο διαφορετικά κράτη που έχουν συμβληθεί στη συμφωνία TRIPs (τόσο στην περίπτωση που η ομωνυμία αφορά δύο γεωγραφικές ονομασίες που χρησιμοποιούνται και στα δύο συμβαλλόμενα κράτη όσον και όταν αφορά γεωγραφική ονομασία ενός συμβαλλόμενου κράτους και την ομώνυμη ονομασία μιας ποικιλίας που καλλιεργείται παραδοσιακά στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος), υπό την έννοια ότι και οι δύο ονομασίες μπορούν να συνεχίσουν να χρησιμοποιούνται στο μέλλον, εφόσον χρησιμοποιήθηκαν στο παρελθόν από τους αντίστοιχους παραγωγούς, είτε καλοπίστως είτε επί 10 τουλάχιστον έτη πριν από τις 15 Απριλίου 1994 (άρθρο 24, παράγραφος 4), και εφόσον από κάθε ονομασία προκύπτει, με σαφήνεια και κατά τρόπο που δεν παραπλανά τους καταναλωτές, η χώρα ή η περιφέρεια ή η περιοχή από την οποία προέρχεται ο προστατευόμενος οίνος;

7. Περιλαμβάνει το δικαίωμα ιδιοκτησίας του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου 1 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Σύμβαση της Ρώμης του 1950), το οποίο προστατεύεται και από το άρθρο 17 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της διακηρύξεως της Νίκαιας της 7ης Οκτωβρίου 2000, και την πνευματική ιδιοκτησία σχετικά με τις ονομασίες προελεύσεως οίνων και την εκμετάλλευσή τους και, συνεπώς, εμποδίζει η προστασία του δικαιώματος αυτού την εφαρμογή των όρων που καθορίζονται στην ανταλλαγή επιστολών που προσαρτάται στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για αμοιβαία προστασία και έλεγχο των ονομασιών οίνων (ΕΕ L 337, της 31ης Δεκεμβρίου 1994), οι οποίοι όμως δεν μνημονεύονται στο σώμα του κειμένου της συμφωνίας, βάσει των οποίων απαγορεύεται στους οινοπαραγωγούς της περιοχής Friuli να χρησιμοποιούν την ονομασία «Tocai Friulano», λαμβανομένης, μάλιστα, υπόψη της απουσίας οιασδήποτε μορφής αποζημίωσης υπέρ των οινοπαραγωγών της περιοχής Friuli που στερήθηκαν το δικαίωμά τους, της απουσίας δημόσιου γενικού συμφέροντος, δικαιολογούντος τη στέρηση αυτή, και της μη τηρήσεως της αρχής της αναλογικότητας;
8. Σε περίπτωση που οι κοινοτικές διατάξεις της συμφωνίας για την προστασία των ονομασιών οίνων, η οποία συνήφθη στις 29 Νοεμβρίου 1993 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας (ΕΕ L 337/1993), και/ή η προσαρτηθείσα σε αυτή ανταλλαγή επιστολών κριθούν παράνομες κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα, πρέπει οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 753/2002 (2), βάσει του οποίου απαγορεύθηκε η χρήση της ονομασίας «Tocai» μετά την 31η Μαρτίου 2007 (άρθρο 19, παράγραφος 2), να θεωρηθούν άκυρες και, ως εκ τούτου, μη παράγουσες έννομα αποτελέσματα;

(1) Διάβαζε 23 Νοεμβρίου 1993.

(2) ΕΕ L 118 της 4.5.2002, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Landgericht Bochum με διάταξη της 29ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση 1. Elisabeth Schulte, 2. Wolfgang Schulte κατά Deutsche Bausparkasse Badenia AG

(Υπόθεση C-350/03)

(2003/C 264/28)

Με διάταξη της 29ης Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Αυγούστου 2003, το Landgericht Bochum, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ 1. Elisabeth Schulte, 2. Wolfgang Schulte και Deutsche Bausparkasse Badenia AG, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί εξής ερωτημάτων:

1. Επιπίτουν στο άρθρο 3, παράγραφος 2, σημείο α', της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ (1) του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος, οι συμβάσεις πωλήσεως ακινήτου που μπορούν να αντιμετωπι-

σθούν μόνον ως μέρος ενός μέσω δανείου χρηματοδοτούμενου επενδυτικού μοντέλου, στα πλαίσια του οποίου οι προς σύναψη της συμβάσεως διαπραγματεύσεις, τόσο ως προς τη σύμβαση πωλήσεως του ακινήτου όσο και ως προς την αποκλειστικώς με σκοπό τη χρηματοδότηση συναπτόμενη σύμβαση δανείου, γίνονται κατ' οίκον κατά την έννοια του άρθρου 1 του Haustürgewiderrufsgesetz (γερμανικού νόμου περί καταγγελίας των συμβάσεων πωλήσεως κατ' οίκον);

2. Ανταποκρίνεται στις επιταγές της αρχής του υψηλού επιπέδου προστασίας του καταναλωτή (άρθρο 95, παράγραφος 3, ΕΚ) και στη διασφαλιζόμενη με την οδηγία 85/577/ΕΟΚ αποτελεσματικότητα της προστασίας του καταναλωτή μια εθνική ρύθμιση ή η ερμηνεία αυτής, η οποία περιορίζει τις έννομες συνέπειες της ανακλήσεως της δηλώσεως προς σύναψη του δανείου μόνο σε οιονεί αναστροφή της συμβάσεως δανείου, ακόμη και αν πρόκειται για επενδυτικά μοντέλα στα πλαίσια των οποίων το δάνειο δεν θα είχε συναφθεί δίχως την αγορά του ακινήτου;
3. Ανταποκρίνεται στον προστατευτικό σκοπό της ρυθμίσεως περί ανακλήσεως του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ μια εθνική ρύθμιση περί των εννόμων συνεπειών της καταγγελίας της συμβάσεως δανείου, κατόπιν της ανακλήσεως της δηλώσεως βουλήσεως του καταναλωτή, εφόσον ο ανακαλών καταναλωτής υποχρεούται να εξοφλήσει στη χρηματοδότηρα τράπεζα το ποσό του δανείου, μολονότι το δάνειο χρησιμεύει, βάσει του επενδυτικού μοντέλου, αποκλειστικώς για τη χρηματοδότηση του ακινήτου και καταβάλλεται απευθείας στον πωλητή του ακινήτου;
4. Αντίκειται στην αρχή περί υψηλού επιπέδου προστασίας του καταναλωτή (άρθρο 95, παράγραφος 3, ΕΚ) και στην προβλεπόμενη με την οδηγία 85/577/ΕΟΚ αποτελεσματικότητα της προστασίας του καταναλωτή μια εθνική ρύθμιση περί των εννόμων συνεπειών της ανακλήσεως, σύμφωνα με την οποία ο καταναλωτής υποχρεούται, μετά τη δήλωση ανακλήσεως, σε άμεση εξόφληση του, βάσει του επενδυτικού μοντέλου, μη εξοφληθέντος ποσού του δανείου, κατόπιν τοκισμού με το τρέχον επιτόκιο;

(1) ΕΕ L 372, σ. 31.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesgerichtshof με διάταξη της 9ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Dr Elisabeth Mayer κατά Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder

(Υπόθεση C-356/03)

(2003/C 264/29)

Με διάταξη της 9ης Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Αυγούστου 2003, το Bundesgerichtshof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Dr Elisabeth Mayer και Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1) Αντιβαίνουν προς τα άρθρα 119 της Συνθήκης ΕΚ και/ή 11, παράγραφος 2, στοιχείο α' της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ⁽¹⁾ και 6, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 86/378/ΕΟΚ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 96/97/ΕΚ⁽³⁾, διατάξεις του καταστατικού ενός συστήματος συμπληρωματικής συνταξιοδοτικής ασφάλισης, όπως αυτές για τις οποίες πρόκειται στην παρούσα υπόθεση, κατά τις οποίες εργαζόμενη, παύει, κατά τη διάρκεια της εκ του νόμου προβλεπόμενης άδειας μητρότητας (στην προκειμένη περίπτωση: από τις 16 Δεκεμβρίου 1992 έως τις 5 Απριλίου 1993, καθώς και από τις 17 Ιανουαρίου έως τις 22 Απριλίου 1994), να αποκτά δικαιώματα για μηνιαία καταβολή συνταξιοδοτικών παροχών, σε περίπτωση πρόωρης αποχωρήσεως από το σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισης, από της επελεύσεως του ασφαλισμένου κινδύνου (συμπλήρωση ηλικίας συνταξιοδοτήσεως, ανικανότητα προς εργασία), επειδή η κτήση τέτοιων δικαιωμάτων εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι ο εργαζόμενος, κατά τη διάρκεια της αντίστοιχης περιόδου, λαμβάνει υποκείμενο σε φόρο μισθό, οι δε παροχές που καταβάλλονται σε εργαζόμενη κατά τη διάρκεια της άδειας μητρότητας δεν συνιστούν, κατά τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, υποκείμενο σε φόρο μισθό;

2) Ισχύει τούτο και όταν οι συνταξιοδοτικές παροχές δεν αποσκοπούν — όπως η καταβαλλόμενη σύνταξη σε περίπτωση παραμονής στο σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισης — στην ασφαλιστική κάλυψη της εργαζόμενης σε περίπτωση συμπλήρωσεως ηλικίας συνταξιοδοτήσεως ή ανικανότητας προς εργασία, αλλά χρησιμεύουν για τον συμψηφισμό των εισφορών που καταβλήθηκαν για λογαριασμό της κατά τη διάρκεια υπαγωγής της στο σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισης;

⁽¹⁾ ΕΕ 1992 L 348, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 1986 L 225, σ. 40.

⁽³⁾ ΕΕ 1997 L 46, σ. 20.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 19 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση C-357/03)

(2003/C 264/30)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Denis Martin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, επικουρούμενο από τον Horstpeter Kreppel, εθνικό υπάλληλο που έχει τεθεί στη διάθεση της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 19 Αυγούστου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14 της οδηγίας 98/24/ΕΚ του Συμβουλίου, της 7ης Απριλίου 1998, για την προστασία της υγείας και ασφαλείας των εργαζομένων κατά

την εργασία από κινδύνους οφειλομένους σε χημικούς παράγοντες (δέκατη τέταρτη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ)⁽¹⁾, καθόσον δεν έλαβε τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη συμμόρφωση προς την οδηγία αυτή ή, εν πάση περιπτώσει, δεν ενημέρωσε σχετικά την Επιτροπή.

2. Να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 5 Μαΐου 2001.

⁽¹⁾ ΕΕ 1998, L 131, σ. 11.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 19 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση C-358/03)

(2003/C 264/31)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Denis Martin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, επικουρούμενο από τον Horstpeter Kreppel, εθνικό υπάλληλο που έχει τεθεί στη διάθεση της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 19 Αυγούστου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της οδηγίας 90/269/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1990, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις ασφαλείας και υγείας κατά τη χειρωνακτική διακίνηση φορτίων που συνεπάγεται κινδύνους ιδίως για τη ράχη και την οσφυϊκή χώρα των εργαζομένων (τέταρτη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ)⁽¹⁾, καθόσον δεν έλαβε τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη συμμόρφωση προς την οδηγία αυτή ή, εν πάση περιπτώσει, δεν ενημέρωσε σχετικά την Επιτροπή.

2. Να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η Δημοκρατία της Αυστρίας όφειλε να έχει μεταφέρει την οδηγία 90/269/ΕΟΚ στο εσωτερικό δίκαιο μέχρι την προσχώρησή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Ιανουαρίου 1995.

Η προθεσμία αυτή έληξε χωρίς η Δημοκρατία της Αυστρίας να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις.

(¹) ΕΕ 1990, L 156, σ. 9.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 19 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση C-359/03)

(2003/C 264/32)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Denis Martin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, επικουρούμενο από τον Horstpeter Kreppel, εθνικό υπάλληλο που έχει τεθεί στη διάθεση της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 19 Αυγούστου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της οδηγίας 90/270/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1990, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας κατά την εργασία σε εξοπλισμό με οδόνη οπτικής απεικόνισης (πέμπτη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (¹), καθόσον δεν έλαβε τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη συμμόρφωση προς την οδηγία αυτή ή, εν πάση περιπτώσει, δεν ενημέρωσε σχετικά την Επιτροπή.
2. Να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η Δημοκρατία της Αυστρίας όφειλε να έχει μεταφέρει την οδηγία 90/270/ΕΟΚ στο εσωτερικό δίκαιο μέχρι την προσχώρησή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Ιανουαρίου 1995.

Η προθεσμία αυτή έληξε χωρίς η Δημοκρατία της Αυστρίας να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις.

(¹) ΕΕ 1990, L 156, σ. 14.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 19 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση C-360/03)

(2003/C 264/33)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Denis Martin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, επικουρούμενο από τον Horstpeter Kreppel, εθνικό υπάλληλο που έχει τεθεί στη διάθεση της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 19 Αυγούστου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 της οδηγίας 2000/39/ΕΚ της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 2000, για θέσπιση πρώτου καταλόγου ενδεικτικών οριακών τιμών επαγγελματικής έκθεσης κατ' εφαρμογή της οδηγίας 98/24/ΕΚ του Συμβουλίου για την προστασία της υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων από κινδύνους οφειλόμενους σε χημικούς παράγοντες (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (¹), καθόσον δεν έλαβε τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία αυτή ή, εν πάση περιπτώσει, δεν ενημέρωσε σχετικά την Επιτροπή.
2. Να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2001.

(¹) ΕΕ 2000, L 142, σ. 47.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 21 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση C-362/03)

(2003/C 264/34)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Arnaud Bordes και Gerald Braun, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Αυγούστου 2003 προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας 1999/74/EK του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1999, περί των στοιχειωδών απαιτήσεων για την προστασία των ωσπαραγωγών ορνίθων (1), στο εσωτερικό δίκαιο και μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
2. Να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο έληξε την 1η Ιανουαρίου 2002.

(1) ΕΕ 1999, L 203, σ. 53.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 21 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση C-363/03)

(2003/C 264/35)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Dr. Wouter Wils, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 21 Αυγούστου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2000/30/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6ης Ιουνίου 2000 σχετικά με τον οδικό τεχνικό έλεγχο των οχημάτων επαγγελματικής χρήσεως που κυκλοφορούν στην Κοινότητα (1), καθόσον δεν έλαβε τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό δίκαιο και δεν ενημέρωσε σχετικά την Επιτροπή.
2. Να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 10 Αυγούστου 2002.

(1) ΕΕ 2000, L 203, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-377/03)

(2003/C 264/36)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Ch. Giolito και G. Wilms, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 9 Σεπτεμβρίου 2003, προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου,

- μη εξοφλώντας κανονικώς ορισμένα έγγραφα διαμετακομίσεως (δελτίο TIR), πράγμα που είχε ως συνέπεια οι εξ αυτών απορρέοντας ίδιοι πόροι ούτε να έχουν ορθώς καταχωριστεί ούτε να έχουν τεθεί στη διάθεση της Επιτροπής εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών·
- μη γνωστοποιώντας στην Επιτροπή όλα τα άλλα μη αμφισβητούμενα ποσά δασμών για τα οποία ακολουθήθηκε ανάλογη διαδικασία (εγγραφή στα λογιστικά βιβλία «B» και όχι στα «A»), σχετικά με την ανυπαρξία εξοφλήσεως δελτίων TIR από τα βελγικά τελωνεία ύστερα από το 1996·
- αρνούμενο να καταβάλει τους σχετικούς τόκους επί των οφειλομένων στην Επιτροπή ποσών·

έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 6, 9, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου⁽¹⁾ για την εφαρμογή της αποφάσεως 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ⁽²⁾ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, με τον οποίο, ύστερα από τις 31 Μαΐου 2000, καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου⁽³⁾, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της αποφάσεως 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ⁽⁴⁾ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, του οποίου το αντικείμενο είναι το ίδιο.

2. Να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά τη διάρκεια δύο σχετικών με τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους ελέγχων που διενεργήθηκαν στο Βέλγιο, το 1996 και το 1997, η Επιτροπή διαπίστωσε, στο πλαίσιο του καθεστώτος τελωνειακής διαμετακομίσεως, την ύπαρξη ατασθαλιών σχετικά, αφενός, με τη διαπίστωση, λογιστική καταχώριση και θέση στη διάθεσή της των ιδίων πόρων και, αφετέρου, με την εφαρμογή του κοινοτικού καθεστώτος διαμετακομίσεως TIR. Οι ατασθαλίες αυτές οφείλονταν σε παραλείψεις ή καθυστερήσεις πληρωμών των ιδίων πόρων στην Επιτροπή λόγω μη τηρήσεως των κανόνων λογιστικής καταχωρίσεως που περιλαμβάνονται στο άρθρο 6, παράγραφος 3, του κανονισμού 1150/2000.

Η Επιτροπή δεν αποδέχεται τους λόγους που το Βέλγιο πρόεβαλε προκειμένου να δικαιολογήσει τις παρατηρηθείσες ατασθαλίες και καθυστερήσεις καταχωρίσεως. Οι καθυστερήσεις υπερβαίνουν κατά πολύ τις προθεσμίες του άρθρου 6, παράγραφος 3, του κανονισμού 1150/2000, τόσο όσο αφορά την καταχώριση στα λογιστικά βιβλία Α όσο και τη χωριστή καταχώριση στα βιβλία τύπου Β. Στο μέτρο που έπρεπε να γίνει καταχώριση στα λογιστικά βιβλία Α, η καθυστέρηση αυτή είχε ως αποτέλεσμα την εκπρόθεσμη θέση στη διάθεση του οικείου οργάνου των σχετικών ιδίων πόρων, με αποτέλεσμα να οφείλονται τόκοι υπερημερίας.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-378/03)

(2003/C 264/37)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Ch. Giolito και G. Wilms, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 9 Σεπτεμβρίου 2003, προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, λόγω εκπρόθεσμης καταβολής των ιδίων πόρων, σε περίπτωση κατά δόσεις πληρωμής των σχετικών ποσών εκ μέρους του οφειλόμενου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 6, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου⁽¹⁾, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της αποφάσεως 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ⁽²⁾ για το σύστημα των ιδίων πόρων της Κοινότητας, με τον οποίο, ύστερα από τις 31 Μαΐου 2000, καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου⁽³⁾ για την εφαρμογή της αποφάσεως 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ⁽⁴⁾ για το σύστημα των ιδίων πόρων της Κοινότητας, του οποίου το αντικείμενο είναι το ίδιο.
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά τον σχετικό με τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους έλεγχο που διενεργήθηκε στο Βέλγιο το 1996, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι βελγικές αρχές δεν είχαν θέσει στη διάθεσή της, εντός των προβλεπόμενων από την κοινοτική νομοθεσία προθεσμιών, ιδίους πόρους που είχαν εισπραχθεί υπό τη μορφή κατά δόσεις καταβολής των εισαγωγικών δασμών. Πράγματι, οι δασμοί αυτοί έπρεπε να έχουν μεταφερθεί από τα λογιστικά βιβλία «B» στα λογιστικά βιβλία «A», ανάλογα με την καταβολή κάθε σχετικής δόσεως από τον οφειλέτη. Η καταβολή των δασμών σε χωριστό λογαριασμό των λογιστικών βιβλίων «B» επί αρκετούς μήνες προκάλεσε καθυστερήσεις όσον αφορά τη θέση στη διάθεση του οικείου οργάνου των ιδίων πόρων, πράγμα για το οποίο οφείλονται τόκοι υπερημερίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 130 της 31.5.2000, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 293 της 12.11.1994, σ. 9.

⁽³⁾ ΕΕ L 155 της 7.6.1989, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 185 της 15.7.1988, σ. 24.

⁽¹⁾ ΕΕ L 130 της 31.5.2000, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 293 της 12.11.1994, σ. 9.

⁽³⁾ ΕΕ L 155 της 7.6.1989, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 185 της 15.7.1988, σ. 24.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-381/03)

(2003/C 264/38)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Karen Banks και τον Knut Simonsson, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 10 Σεπτεμβρίου 2003, προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2001/53/EK της Επιτροπής, της 10ης Ιουλίου 2001, για την τροποποίηση της οδηγίας 96/98/EK του Συμβουλίου σχετικά με τον εξοπλισμό πλοίων⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 17 Φεβρουαρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 204 της 28.7.2001, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-384/03)

(2003/C 264/39)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Gregorio Valero Jordana, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 12 Σεπτεμβρίου 2001 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του στην οδηγία 2000/35/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις ως άνω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία,
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την προσαρμογή της εσωτερικής έννομης τάξεως στην οδηγία εξέπνευσε στις 8 Αυγούστου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 200 της 8.8.2000, σ. 35.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-386/03)

(2003/C 264/40)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Nikko Huttunen και Michael Niejahr, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Σεπτεμβρίου 2003 προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, θεσπίζοντας με τα άρθρα 8, παράγραφος 2, και 9, παράγραφος 3, της κανονιστικής της αποφάσεως της 10ης Δεκεμβρίου 1997, περί υπηρεσιών εδάφους σε αεροδρόμια, μέτρα που δεν συμβιβάζονται με τα άρθρα 16 και 18 της οδηγίας 96/67/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1996, σχετικά με την πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους στους αερολιμένες της Κοινότητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
2. Να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 18 της οδηγίας 96/67, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μέτρα για την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Τα μέτρα αυτά, εντούτοις, πρέπει να λαμβάνονται χωρίς να θίγεται η εφαρμογή της οδηγίας και με τήρηση των λοιπών διατάξεων του κοινοτικού δικαίου. Μολονότι η οδηγία 2001/23/EK του Συμβουλίου, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων ⁽²⁾, δεν έχει εφαρμογή, όταν «μεταβιβάζεται» μόνον ένα μερίδιο αγοράς σε άλλη επιχείρηση συνεπεία του ανοίγματος της αγοράς, το άρθρο 8, παράγραφος 2, της κανονιστικής αποφάσεως, περί υπηρεσιών εδάφους σε αεροδρόμια (στο εξής: BADV) παρέχει τη δυνατότητα στον διευθυντικό όργανο του αερολιμένα να επιβάλλει στους νεοαφικνούμενους ως μέρος των τυποποιημένων όρων στις διαδικασίες διαγωνισμών και επιλογής τη γενική προϋπόθεση να αναλαμβάνουν προσωπικό του αερολιμένα, ανεξαρτήτως του αν επήλθε μεταβίβαση κατά την έννοια της οδηγίας 2001/23/EK. Το άρθρο 8, παράγραφος 2, της BADV έχει, επομένως, σαφώς ως συνέπεια να αποτρέπονται νέες επιχειρήσεις από την πρόσβαση στην αγορά και να θίγεται η ανταγωνιστική τους ικανότητα, ως εκ τούτου δε περιορίζονται τα πλεονεκτήματα της ελευθερώσεως όσον αφορά τη μείωση των τιμών και τη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών.

Περαιτέρω, το άρθρο 9, παράγραφος 3, της BADV παρέχει τη δυνατότητα στο διευθυντικό όργανο του αερολιμένα να απαιτεί υψηλότερο αντίτιμο για την πρόσβαση στις εγκαταστάσεις, όταν οι παρέχοντες υπηρεσίες και οι χρήστες που επιθυμούν να εξυπηρετούνται δι' ιδίων μέσων δεν έχουν αναλάβει προσωπικό από τον οργανισμό διαχείρισης του αερολιμένα. Η διάταξη αυτή συνιστά παράβαση του άρθρου 16, παράγραφος 3, της οδηγίας 96/67 EK, κατά το οποίο το αντίτιμο που επιβάλλεται από τις εγκαταστάσεις του αερολιμένα πρέπει να καθορίζεται με βάση κατάλληλα, αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια. Η μη ανάληψη προσωπικού δεν μπορεί να θεωρηθεί ως κριτήριο που αντιστοιχεί σε μια από αυτές τις απαιτήσεις. Η εν λόγω διάταξη παρέχει μάλιστα στον εκμεταλλεζόμενο τον αερολιμένα τη δυνατότητα να απαιτεί από τους παρέχοντες υπηρεσίες και τους χρήστες που επιθυμούν να εξυπηρετούνται δι' ιδίων μέσων την καταβολή υψηλότερου αντιτίμου για την πρόσβαση στις εγκαταστάσεις του αερολιμένα, όταν δεν αναλαμβάνουν το προσωπικό του. Κατά συνέπεια, παραχωρείται στον αερολιμένα η δυνατότητα να προβαίνει σε δυσμενείς διακρίσεις σε βάρος των άμεσων ανταγωνιστών του.

(¹) EE L 272, σ. 36.

(²) EE L 82, σ. 16.

Προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-387/03)

(2003/C 264/41)

Η Ελληνική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Ιωάννη Χαλκιά και την Ελένη Σβολοπούλου, παρέδρους του Νομικού Συμβουλίου

του Κράτους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον πρεσβευτή της Ελλάδος, 27, rue Marie-Adélaïde, άσκησε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής E(2003) 2587, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του ΕΓΤΠΕ — τμήμα εγγυήσεων, κατά το μέρος που αφορά τις δημοσιονομικές διορθώσεις σε βάρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, στον τομέα του οίνου, των πρωδοτήσεων ζώων και του ελαιολάδου, για τα οικονομικά έτη 1999-2000.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Παράβαση νόμου και παραβίαση γενικών αρχών.
2. Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας — κακή χρήση της διακριτικής ευχέρειας.
3. Πλάνη περί τα πράγματα, κακή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, πλημμελής αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης.
4. Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 2, περίπτωση γ', του κανονισμού 729/70.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 16 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-392/03)

(2003/C 264/42)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Arnaud Bordes και Luca Visaggio, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 16 Σεπτεμβρίου 2003, προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 1999/74/ΕΚ του Συμβουλίου (1), της 19ης Ιουλίου 1999, περί των στοιχειωδών απαιτήσεων για την προστασία των ωοπαραγωγών ορνίθων, ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Ιανουαρίου 2002.

(1) ΕΕ L 203 της 03.08.1999, σ. 53-57.

Προσφυγή της Δημοκρατίας της Αυστρίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 2003 (Τηλεομοιοτυπία: 11.9.03)

(Υπόθεση C-393/03)

(2003/C 264/43)

Η Δημοκρατία της Αυστρίας, εκπροσωπούμενη από τον δρα Harald Dossi, της Υπηρεσίας Συνταγματικών Θεμάτων στην Προεδρία της Ομοσπονδιακής Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Σεπτεμβρίου 2003 (τηλεομοιοτυπία: 11.9.03) προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει τη μη θετική γνώμη της Επιτροπής της 1ης Ιουλίου 2003 υπό τη μορφή της οριστικής αρνήσεως του προς αυτήν αιτήματος της Δημοκρατίας της Αυστρίας κατά το άρθρο 232, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ να προβεί σε ενέργειες.
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Η Δημοκρατία της Αυστρίας ζητεί επικουρικό από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 1ης Ιουλίου 2003, με την οποία δόθηκε εντολή μη εφαρμογής της διατάξεως του άρθρου 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Πρωτοκόλλου αριθ. 9 της Πράξεως Προσχωρήσεως του 1994 (1) και της άνευ μειώσεως χορηγήσεως οικοσημείων για το έτος 2003.

— Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

(Επί του κυρίου αιτήματος)

Παράβαση της Συνθήκης ΕΚ και του Πρωτοκόλλου αριθ. 9 της Πράξεως Προσχωρήσεως του 1994 συνεπεία της οριστικής αρνήσεως του αιτήματος της Δημοκρατίας της Αυστρίας κατά το άρθρο 232, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ: Κακώς προσπαθεί η Επιτροπή να αφαιρέσει από τον αριθμό των συνολικών διαμετακομιστικών μεταφορών που δηλώθηκαν το 2002 (1 718 622) τις μεταφορές που δηλώθηκαν ως διαμετακομιστικές μεταφορές για τις οποίες δεν υπάρχει καμία πληροφορία αναχωρήσεως (69 433), καθώς και τις μεταφορές που δηλώθηκαν ως διαμετακομιστικές μεταφορές κατά τις οποίες πραγματοποιήθηκαν εισοδοί και έξοδοι από τον ίδιο συνοριακό σταθμό (52 642) και μεταφορές στο «κυλιόμενο έδαφος» («Rollende Landstrasse») (7 812).

Το σύστημα οικοσημείων κατά το Πρωτόκολλο αριθ. 9 της Πράξεως Προσχωρήσεως του 1994 στηρίζεται στην αρχή της δηλώσεως. Επομένως, όταν από τον οδηγό δηλώνονται χωρίς αμφιβολία μεταφορές ως διαμετακομιστικές μεταφορές, επιτρεπτός περιλαμβάνονται αυτές στη στατιστική των οικοσημείων και έχουν σημασία για το ζήτημα της υπερβάσεως του ορίου του 108 %, στο οποίο η Επιτροπή υποχρεούται κατά το άρθρο 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Πρωτοκόλλου αριθ. 9 να λάβει βάσει του παραρτήματος 5, περίπτωση 3, του Πρωτοκόλλου κατάλληλα μέτρα, δηλαδή να μειώσει τον αριθμό των οικοσημείων για το επόμενο έτος σύμφωνα με οριζόμενη στο παράρτημα του Πρωτοκόλλου μέθοδο υπολογισμού. Με δεδομένη την αρχή τη δηλώσεως, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν μπορεί να υποχρεώνεται ούτε νομικά ούτε πραγματικά να προσκομίζει την απόδειξη ότι, όταν υπάρχει σαφής δήλωση ως διαμετακομιστική μεταφορά, αυτή πράγματι εκτελέστηκε. Επομένως, από τη Δημοκρατία της Αυστρίας μπορούν να αφαιρούνται μόνον οι μεταφορές που δηλώνονται ως διαμετακομιστικές μεταφορές για τις οποίες δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι παρά την ύπαρξη σαφούς δηλώσεως δεν μπορούν να ήταν διαμετακομιστικές μεταφορές. Τελικά, είναι ως εκ τούτου αδιαμφισβήτητο ότι το 2002 σημειώθηκε υπέρβαση του ορίου του 108 %. Η Επιτροπή, επομένως, με βάση την απόφασή της της 1ης Ιουλίου 2003, δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το Πρωτόκολλο αριθ. 9 της Πράξεως Προσχωρήσεως του 1994, ιδίως δε τις υποχρεώσεις κατά το άρθρο 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με το άρθρο 16 και το παράρτημα 5, περίπτωση 3, του Πρωτοκόλλου 9, και κατ' αυτόν τον τρόπο στοιχειοθέτησε τον λόγο ακυρώσεως που έγκειται στην παράβαση της Συνθήκης ΕΚ και του Πρωτοκόλλου αριθ. 9 της Πράξεως Προσχωρήσεως του 1994 κατά το άρθρο 230, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ.

(Επικουρικός)

Παράβαση της Συνθήκης ΕΚ και του Πρωτοκόλλου αριθ. 9 της Πράξεως Προσχωρήσεως του 1994: Η προσφεύγουσα αναφέρεται συναφώς στους ισχυρισμούς που διατυπώνονται προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

(1) Πρωτόκολλο αριθ. 9, για τις οδικές, σιδηροδρομικές και συνδυασμένες μεταφορές στην Αυστρία.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, που ασκήθηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-395/03)

(2003/C 264/44)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους W. Wils και K. Banks, άσκησε στις 19 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη θεσπίζοντας τα αναγκαία νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 98/44/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 1998, για την ένομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων ή τουλάχιστον μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
2. να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας έληξε στις 30 Ιουλίου 2000.

⁽¹⁾ ΕΕ L 213 της 30.07.1998, σ. 13.

Διαγραφή της υποθέσεως C-214/02⁽¹⁾

(2003/C 264/45)

Με διάταξη της 26ης Μαρτίου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-214/02 (αίτηση του Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Gerhard Lintschinger.

⁽¹⁾ ΕΕ C 180 της 27.7.2002.

Διαγραφή της υποθέσεως C-219/02⁽¹⁾

(2003/C 264/46)

Με διάταξη της 26ης Ιουνίου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-219/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 191 της 10.8.2002.

Διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων C-242/02 και C-243/02⁽¹⁾

(2003/C 264/47)

Με διάταξη της 26ης Μαρτίου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων C-242/02 και C-243/02 (αιτήσεις του Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Manfred Hückel.

⁽¹⁾ ΕΕ C 247 της 12.10.2002.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Προσφυγή της Guardant, Inc. κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, που ασκήθηκε στις 27 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση T-243/03)

(2003/C 264/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Guardant, Inc., Ατλάντα (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον G. Farrington, Solicitor, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 27 Ιουνίου 2003, προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του καθού, της 28ης Απριλίου 2003·
- να υποχρεώσει το καθού να αναπέμψει την αίτηση στο Τμήμα Εξετάσεων προς επανεξέταση του φακέλου υπ' αριθ. 1713213 για κοινοτικό εμπορικό σήμα·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το οικείο κοινοτικό σήμα: Το λεκτικό σήμα PENSAMOS MÁS EN USTED — Αίτηση αριθ. 1713213

Οικεία αγαθά ή υπηρεσίες: Υπηρεσίες της κλάσεως 39 (μεταφορά, εναποθήκευση και ταξιδιωτικές υπηρεσίες· μεταφορά επιβατών και φορτίων, προγράμματα χορηγίσεως bonus για τακτικούς επιβάτες)

Η ενώπιον του τμήματος προσφυγών αμφισβητούμενη απόφαση: Άρνηση καταχώρισεως από τον εξεταστή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

- Προβαλλόμενοι ισχυρισμοί: — Το αποτελούν αντικείμενο της σχετικής αιτήσεως σήμα δεν στερείται παντελώς διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (1).
- Το αποτελούν το αντικείμενο της αιτήσεως σήμα δεν αποτελεί το σύννηδες μέσο προσδιορισμού υπηρεσιών στον τομέα των μεταφοράς, της εναποθήκευσεως και των ταξιδίων.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, περί του κοινοτικού εμπορικού σήματος (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της «Z» κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 21 Ιουλίου 2003.

(Υπόθεση T-259/03)

(2003/C 264/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Η «Z», κάτοικος Αθηνών, Ελλάς, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Βασίλειο Χριστιανό, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Ιουλίου 2003 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να καταδικασθεί η καθής να καταβάλει στην προσφεύγουσα ως αποζημίωση, εντόκως από το χρονικό σημείο επελεύσεως της ζημίας το ποσόν των εννιακοσίων χιλιάδων ευρώ (900 000 €) εκ των οποίων οι επτακόσιες χιλιάδες ευρώ (700 000 €) για την ηθική βλάβη που υπέστη και οι διακόσιες χιλιάδες ευρώ (200 000 €) για την βλάβη της υγείας που υπέστη.
- Να καταδικασθεί η καθής στη δικαστική δαπάνη της προσφεύγουσας

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σε βάρος της προσφεύγουσας διατάχθηκε και διεξήχθη έρευνα από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF). Μετά την ολοκλήρωση της έρευνας εμφανίστηκαν στον Ευρωπαϊκό τύπο ορισμένα δημοσιεύματα που αναφερόταν στην προσφεύγουσα και στην εις βάρος της έρευνής, κατά τρόπο που η προσφεύγουσα θεωρεί μειωτικό και προσβλητικό. Επίσης, το OLAF εξέδωσε δελτίο τύπου για την έρευνα αυτή ενώ περιέλαβε αναφορά σ' αυτήν και στην ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων του μολονότι η προσφεύγουσα δεν αναφερόταν ονομαστικά στα έγγραφα που δημοσιοποίησε το OLAF, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι οι πληροφορίες που εδίδοντο καθιστούσαν ιδιαιτέρως ευχερή τον προσδιορισμό της ταυτότητάς της, ώστε να καθίσταται προφανές για ποιον επρόκειτο. Επίσης, μετά την ολοκλήρωση της έρευνας, η προσφεύγουσα ζήτησε από το OLAF να της γνωστοποιήσει τον φάκελο που είχε σχηματίσει εις βάρος της καθώς και την τελική έκθεση του και οποιαδήποτε άλλη πληροφορία για το ποια ήταν τα συμπεράσματα του επί των κατηγοριών εις βάρος της. Το OLAF όμως αρνήθηκε να της γνωστοποιήσει οτιδήποτε.

Η προσφεύγουσα ζητεί με την πρόσφυγή της αποζημίωση λόγω της ηθικής βλάβης και βλάβης της υγείας της την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη από τις παραπάνω αιτίες. Προς υποστήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα επικαλείται:

- Παραβίαση από μέρος του OLAF του άρθρου 12 παράγραφος 3 εδάφιο 2 του Κανονισμού 1073/1999⁽¹⁾, σε συνάρτηση με την Οδηγία 95/46⁽²⁾ και τον Κανονισμό 45/2001⁽³⁾. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από τον συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει ότι κατά την δημοσιοποίηση των εκθέσεων δραστηριότητάς του, το OLAF υποχρεούται να παρέχει πληροφορίες κατά τρόπο ώστε να μην αποκαλύπτεται, άμεσα ή έμμεσα, η ταυτότητα του προσώπου το οποίο αφορά η έρευνα.
- Παραβίαση από μέρους του OLAF του άρθρου 8 παράγραφος 2 του Κανονισμού 1073/1999 με την έννοια ότι το OLAF αποδέχθηκε ή ανέχθηκε και τελικώς επέτρεψε να συμβεί διαρροή πληροφοριών προς τον τύπο, σχετικά με την έρευνα σε βάρος της προσφεύγουσας.
- Παραβίαση του άρθρου 8 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού 1073/1999 που, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, απαγορεύουν στο OLAF να δημοσιεύει δελτία τύπου σχετικά με τις έρευνες που διεξάγει.
- Παραβίαση από το OLAF των άρθρων 4 παράγραφοι 1, 2 και 6 του Κανονισμού 1073/1999, του άρθρου 4 της Απόφασης 99-50 από 16.12.1999 του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της γενικότερης υποχρέωσης σεβασμού του δικαιώματος στη χρηστή διοίκηση σύμφωνα με το άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, επειδή αρνήθηκε να γνωστοποιήσει στην προσφεύγουσα τον εις βάρος της

φάκελο και την τελική έκθεσή του και έτσι της στέρησε κάθε δυνατότητα να ασκήσει λυσιτελώς το δικαίωμα άμυνάς της.

- (1) Κανονισμός (ΕΚ) αριθμός 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης (OLAF). Επίσημη Εφημερίδα L 136 της 31.5.1999, σ. 1.
- (2) Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών. Επίσημη Εφημερίδα L 281 της 23.11.1995, σ. 31.
- (3) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών. Επίσημη Εφημερίδα L 008 της 12.1.2001, σ. 1.

Πρόσφυγή της Euro Style '94 S.r.l. κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, που ασκήθηκε στις 18 Ιουλίου 2003 (Εμπορικά σήματα και σχέδια) (Γραφείο)

(Υπόθεση T-261/03)

(2003/C 264/50)

(Η γλώσσα διαδικασίας να οριστεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας — Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική)

Η εταιρία Euro Style '94 S.r.l., με έδρα την Barletta, (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον G. Pica, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 18 Ιουλίου 2003 προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμόνισης για την εσωτερική αγορά (Εμπορικά σήματα και σχέδια) (ΓΕΕΑ). Έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος ανακοπών ήταν η εταιρία RNC-Companhia de Importacao e Exportacao de Texteis, LDA.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει ή να μεταρρυθμίσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος ανακοπών του Γραφείου αριθ. R0067/2001-2·
- κατά συνέπεια, να διατάξει την καταχώριση του εμπορικού σήματος «GLOVE» και για την κλάση 25 όπως ζητήθηκε από την εταιρία Euro Style '94 S.r.l.·
- να επιβάλει τη δικαστική δαπάνη σύμφωνα με τον Κανονισμό Διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος:

Η προσφεύγουσα.

Κοινοτικό σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση:

Έγχρωμο εικονικό σήμα «GLOVE» — Αίτηση αριθ. 464016 για σειρά προϊόντων των υπηρεσιών των κλάσεων 25, 35, και 41.

Κάτοχος του σήματος ή του σχεδίου που διεκδικήθηκε κατά τη διαδικασία ανακοπής:

RCN-Companhia de Importacao e Exportacao de Texteis, Lda.

Σχήμα ή σχέδιο που διεκδικήθηκε κατά τη διαδικασία ανακοπής:

Ισπανικό (καταχώριση αριθ. 1.629.840) και διεθνές (καταχώριση αριθ. 651.424) εικονικό εμπορικό σήμα «GLOIBE» και πορτογαλικό (καταχώριση αριθ. 310.796) και ισπανικό (καταχώριση αριθ. 1.981.850) λεκτικό εμπορικό σήμα «GLOBE» για προϊόντα της κλάσεως 25 (ενδύματα, υποδήματα και ζώνες).

Απόφαση του τμήματος ανακοπής:

Απόρριψη της αιτήσεως για προϊόντα της κλάσεως 25 (δηλαδή ενδύματα, υποδήματα και ζώνες) και αποδοχή της αιτήσεως για το κοινοτικό εμπορικό σήμα για τις λοιπές υπηρεσίες των κλάσεων 35 και 41.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως:

Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, του Κανονισμού (ΕΚ) 40/494 (απουσία κινδύνου συγχύσεως, απουσία οποιουδήποτε κινδύνου συνειρμικού συνδυασμού και ασήμαντη ομοιότητα των προϊόντων).

Προσφυγή της Deutsche Telekom AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 30 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-271/03)

(2003/C 264/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Deutsche Telekom AG, Βόνη (Γερμανία), άσκησε προσφυγή, στις 30 Ιουλίου 2003, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η προσφεύγουσα εκπροσωπείται από τους K. Quack, U. Quack και S. Ohlhoff, Rechtsanwälte.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής, της 21ης Μαΐου 2003, αριθ. C(2003) 1536 τελικό·
- επικουρικός, να μειώσει, κατά την κρίση του Πρωτοδικείου, το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε από την καθής με το άρθρο 3 της αποφάσεως·
- να καταδικάσει την καθής στα έξοδα της διαδικασίας, περιλαμβανομένων και των εξωδικαστικών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή αποφάνθηκε, με την προσβαλλομένη απόφαση, ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 82, στοιχείο α', της Συνθήκης ΕΚ, εισπράττοντας από τους ανταγωνιστές και τους τελικούς πελάτες της μη δίκαια μηνιαία και εφάπαξ τέλη ως αντάλλαγμα για την παροχή προσβάσεως στον τοπικό βρόγχο και παρεμποδίζοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, τον ανταγωνισμό στην αγορά προσβάσεως στον τοπικό βρόγχο. Στην προσφεύγουσα επιβλήθηκε πρόστιμο ύψους 12,6 εκατομμυρίων ευρώ.

Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 82 ΕΚ, καθόσον δεν μπορεί να προσαφεί στην προσφεύγουσα καταχρηστική πρακτική, διότι το ύψος του αμφισβητούμενου τέλους, ελλείψει νοθεύσεως του ανταγωνισμού, δεν είναι υπερβολικό. Αντίθετα προς την άποψη της Επιτροπής, η απόδειξη της διαφοράς κόστους και τιμής, σύμφωνα με τη μέθοδο που εφάρμοσε, δεν είναι πρόσφορος ούτε επαρκής λόγος, προκειμένου να διαπιστωθεί ότι οι τιμές χονδρικής για την πρόσβαση και οι τιμές τελικού χρήστη, που ζητεί η προσφεύγουσα, είναι καταχρηστικές. Η ανάλυση της διαφοράς κόστους-τιμής, την οποία εφαρμόζει η Επιτροπή, είναι μεθοδολογικά εσφαλμένη, δεν υπάρχει δε παρεμπόδιση των ανταγωνιστών.

Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι η Επιτροπή, με την προσβαλλομένη απόφαση, υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, με την απόφασή της, αντιποιείται την προβλεπόμενη από το κοινοτικό δίκαιο αρμοδιότητα της γερμανικής ρυθμιστικής αρχής τηλεπικοινωνιών και ταχυδρομείων και έχει την πρόθεση να τροποποιήσει την εκ μέρους της ρύθμιση των επίμαχων τιμών. Για τον ίδιο λόγο, η απόφαση δεν συνάδει επίσης προς την αρχή της αναλογικότητας. Υποβάλλει σε διπλή ρύθμιση τα τέλη, τα οποία ζητεί η προσφεύγουσα για την πρόσβαση στον τοπικό βρόγχο, και, ως εκ τούτου, αίρει τη βεβαιότητα δικαίου, την οποία πρέπει να διασφαλίζει η κατά το κοινοτικό δίκαιο κατανομή αρμοδιοτήτων ως προς τις τιμές στον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

Τέλος, η καθής, με την επιβολή προστίμου στην προσφεύγουσα, παρέβη ουσιώδεις τύπους καθώς και το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62.

Προσφυγή της Focus Magazin Verlag GmbH κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 4 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-274/03)

(2003/C 264/52)

(Η γλώσσα διαδικασίας θα καθοριστεί βάσει του άρθρου 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας Γλώσσα στην οποία συντάχθηκε η προσφυγή: η γερμανική)

Η Focus Magazin Verlag GmbH, Μόναχο (Γερμανία), άσκησε στις 4 Αυγούστου 2003 προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η προσφεύγουσα εκπροσωπείται από τον U. Gürtler, Rechtsanwalt. Ο έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφύγων ήταν η France Telecom SA, Παρίσι.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την επί της ανακοπής απόφαση του καθού υπ' αριθ. 1956/2001 της 2ας Αυγούστου 2001, η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής αριθ. B 260576·
- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφύγων του καθού, της 30ής Απριλίου 2003, στο πλαίσιο της διαδικασίας R 849/2001-4·
- να υποχρεώσει το καθού να αποφασίσει επί της ουσίας, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής B 260576, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Πρωτοδικείου·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: France Telecom SA

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Focus One» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 38 και 42 — αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθ. 984 484

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:

Απόφαση του τμήματος προσφύγων:

Λόγοι ακυρώσεως:

Το γερμανικό λεκτικό σήμα «FOCUS» (αριθ. 395 46 204), για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 36, 37, 38, 41 και 42

Απόρριψη της ανακοπής

Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας

— Επαρκείς αποδείξεις, κατά τη διαδικασία ανακοπής, ως προς το προγενέστερο δικαίωμα της προσφεύγουσας·

— προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως της προσφεύγουσας·

— προσβολή του δικαιώματος της προσφεύγουσας σε δίκαιη δίκη·

— παράβαση του άρθρου 42 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾ και του κανόνα 20, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95⁽²⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1).

Προσφυγή της Διονυσίας Ελευθεριάδη κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-277/03)

(2003/C 264/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Η Διονυσία Ελευθεριάδη, κάτοικος Αθηνών, Ελλάς, εκπροσωπούμενη από το δικηγόρο Τιμόθεο Σιγάλα, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Ιουλίου 2003 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρωθεί, άλλως μεταρρυθμιστεί, η προσβαλλόμενη με αριθμό E(2003) 738 τελικό από 25.3.2003 απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων «για την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθεισών αποδοχών στην κα Διονυσία Βλαχάκη, πρώην επικουρική υπάλληλο» έτσι, ώστε να εξαιρεθεί από αυτήν το εδάφιο β του άρθρου 1 αυτής και να μην υποχρεωθεί αυτή να καταβάλει στην καθής ουδεμία από τις αναφερόμενες εκεί προσαυξήσεις του κεφαλαίου της απαίτησης της καθής και συγκεκριμένα να μην υποχρεωθεί να καταβάλει ως τόκους υπερημερίας και προσαυξήσεις συνολικώς μέχρι και 23.7.2003 το ποσό των δύο χιλιάδων οχτακοσίων σαράντα επτά ευρώ και τριάντα δύο λεπτά (2 847,32 ευρώ), το οποίο αναλύεται σύμφωνα με το άρθρο 1 της προσβαλλόμενης απόφασης σε χίλια τριακόσια σαράντα τέσσερα ευρώ και τέσσερα λεπτά (1 344,04) για την περίοδο έως τις 10.4.2001, σε χίλια είκοσι τρία ευρώ και ογδόντα οκτώ λεπτά (1 023,88) για την περίοδο από 11.4.2001 έως 31.12.2002 και σε τετρακόσια εβδομήντα εννέα ευρώ και σαράντα λεπτά (479,40) για την περίοδο από 1.1.2003 έως και 23.7.2003 (204 ημέρες επί 2,35 ευρώ ημερησίως = 479,40 ευρώ).
- Επικουρικώς να ακυρωθεί, άλλως μεταρρυθμιστεί, η προσβαλλόμενη με αριθμό E(2003) 738 τελικό από 25.3.2003 απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων «για την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθεισών αποδοχών στην κα Διονυσία Βλαχάκη, πρώην επικουρική υπάλληλο» έτσι, ώστε να εξαιρεθεί από αυτήν το εδάφιο β, πρώτη περίπτωση, του άρθρου 1 αυτής, και να μην υποχρεωθεί αυτή να καταβάλει στην καθής την αιτούμενη προσαύξηση των 1 344,03 ευρώ.
- Να καταδικασθεί η καθής στην εν γένει δικαστική δαπάνη της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση υποχρεώθηκε η προσφεύγουσα να επιστρέψει στην καθής 13 182,18 ευρώ ως κεφάλαιο αποδοχών, που είχαν από λάθος καταβληθεί σ' αυτήν μετά τη λήξη της σύμβασής της με την Επιτροπή, και επιπροσθέτως τόκους υπερημερίας. Η προσφυγή στρέφεται κατά του τμήματος της προσβαλλόμενης απόφασης που αφορά την καταβολή τόκων υπερημερίας. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως της επιβλήθηκε να καταβάλει τόκους, επειδή η αδυναμία της να επιστρέψει το οφειλόμενο κεφάλαιο οφείλεται σε σοβαρά οικονομικά της προβλήματα και προβλήματα υγείας της οικογένειάς της, που συνιστούν λόγους ανωτέρας βίας. Επικαλείται περαιτέρω ότι δεν κλήθηκε να εκδώσει τις απόψεις της πριν εκδοθεί η προσβαλλόμενη απόφαση. Επικαλείται τέλος ότι, σε κάθε περίπτωση, δεν θα πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει τόκους για το χρονικό διάστημα μέχρι 10.4.2001 διότι η Επιτροπή είχε παραιτηθεί σιωπηρώς από την αξίωση τόκων για την περίοδο αυτή.

Προσφυγή της Van Mannekus & CO. B.V. κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 8 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-278/03)

(2003/C 264/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Van Mannekus & CO. B.V., με έδρα το Schiedam (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο H. Bleier, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Αυγούστου 2003 προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 985/2003 του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2003, για τροποποίηση των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 1334/1999 στις εισαγωγές οξειδίου του μαγνησίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (1).
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, το Συμβούλιο τροποποίησε κατόπιν μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως το είδος του δασμού αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών οξειδίου του μαγνησίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Η προσφεύγουσα συμμετέχε ως εισαγωγέας στην προηγηθείσα του προσβαλλόμενου κανονισμού διαδικασία επανεξετάσεως. Προβάλλει ότι ο κανονισμός συνιστά παράβαση ουσιαστικών διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, διότι ο κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου (2) εφαρμόστηκε σε σημαντικό βαθμό εσφαλμένα.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αποτέλεσε εσφαλμένη χρήση διακριτικής ευχέρειας η εξ ολοκλήρου αυτεπαγγέλτως κίνηση μερικής επανεξετάσεως. Οι εκτεθέντες στην ανακοίνωση της Επιτροπής λόγοι δεν δικαιολογούν εντούτοις καμία επανεξέταση. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι η ελλείπουσα διάκριση μεταξύ πωλήσεων σε συνδεδεμένα και σε ανεξάρτητα μέρη ή μεταξύ άμεσων και έμμεσων πωλήσεων μπορεί «να συνεπάγεται δυσχέρειες κατά την εφαρμογή των διατάξεων». Αυτό όμως δεν αληθεύει. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων δεν μπορούσαν καν πλέον να ανακύψουν δυσχέρειες.

Περαιτέρω, η αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού αποκλίνει από εκείνη που δόθηκε στην ανακοίνωση για κίνηση της μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως. Σ' αυτήν είτε υπάρχει τυπικό ελάττωμα αιτιολογίας είτε δεν υφίσταται ουσιαστικός και επαρκής λόγος για τη μεταβολή του είδους του δασμού. Συνιστά κακή χρήση διακριτικής ευχέρειας το να γίνεται διάκριση στον προσβαλλόμενο κανονισμό μεταξύ μιας συνδεδεμένης και μιας ανεξάρτητης εμπορικής αλυσίδας ή μεταξύ άμεσων και έμμεσων πωλήσεων στην Κοινότητα.

Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει προς τον κανονισμό (ΕΚ) 384/96, διότι η μερική ενδιάμεση επανεξέταση δεν παρέχει δικαίωμα κάποιας μεταβολής του ύψους του δασμού. Κατά την ανακοίνωση, η έρευνα έπρεπε να περιορισθεί «στη μορφή του ισχύοντος μέτρου», πλην όμως δεν παρέμεινε σ' αυτά τα όρια. Επί πλέον, το ύψος του κατ' αξίαν δασμού καθορίστηκε τελείως αυθαίρετα. Ο κανονισμός (ΕΚ) 384/96 δεν προβλέπει ότι μπορούν επιτρεπώς να χρησιμοποιούνται μετά 12 έτη παλαιά αποτελέσματα έρευνας. Δεν επιτρέπεται την αναγωγή σε αποτελέσματα έρευνας που είναι παλαιότερα των πέντε ετών.

Τέλος, στην τελευταία έρευνα δεν διαπιστώθηκε κανένα συγκεκριμένο περιθώριο ντάμπινγκ και δεν μπορεί να γίνει αντιληπτό εκ των υστέρων πως συνεπεία αυτής υπολογίστηκε δασμολογικός συντελεστής 27,1 %.

(¹) ΕΕ L 143, σ. 1.

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1), που τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) 1972/2002 (ΕΕ L 305, σ. 1).

Προσφυγή της British United Provident Association Limited, της BUPA Insurance Limited και της BUPA Ireland Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 19 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-289/03)

(2003/C 264/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι British United Provident Association Limited, με έδρα στο Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), BUPA Insurance Limited, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), και BUPA Ireland Limited, με έδρα στο Δουβλίνο (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους N. Green, K. Bacon, B. Amory και J. Burke, άσκησαν στις 19 Αυγούστου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2003) 1322 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 2003,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα παρέχει υπηρεσίες ιδιωτικής ασφαλίσεως υγείας στην Ιρλανδία. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή αποφάσισε να μην εναντιωθεί στο καθεστώς αντισταθμίσεως κινδύνων που πρόκειται να εφαρμοσούν οι ιρλανδικές αρχές στην ιρλανδική αγορά της ιδιωτικής ασφαλίσεως υγείας. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, συνέπεια του καθεστώτος αυτού είναι η παροχή επιδοτήσεως στον δεσπόζοντα παροχέα υπηρεσιών ασφαλίσεως υγείας, στην Voluntary Health Insurance Board· η χρηματοδότηση της επιδοτήσεως πρόκειται να βαρύνει οικονομικά την προσφεύγουσα.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα επικαλείται, πρώτον, εσφαλμένη εφαρμογή από την Επιτροπή του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι το καθεστώς αντισταθμίσεως κινδύνων πληροί, καταρχήν, τις προϋποθέσεις χαρακτηρισμού ως ενισχύσεως βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Ωστόσο η Επιτροπή αποφάσισε ότι το εν λόγω καθεστώς αποτελούσε αντιπαροχή υπέρ της Voluntary Health Insurance Board έναντι των υποχρεώσεών της προς παροχή δημόσιας υπηρεσίας.

Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα το κριτήριο της αντιπαροχής έναντι υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας, όπως το κριτήριο αυτό έχει διαμορφωθεί με τη νομολογία του Δικαστηρίου (¹). Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι οι υποχρεώσεις που προσδιόρισε η Επιτροπή συνίστανται στην απαίτηση οι ιδιωτικές εταιρίες ασφαλίσεως υγείας να ακολουθούν τις αρχές της άνευ περιορισμού ασφαλίσεως, του καθορισμού των ασφαλιστρών σε κοινή βάση, του ελαχίστου επιπέδου παροχών και της ισόβιας ασφαλιστικής καλύψεως. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, οι υποχρεώσεις αυτές δεν μπορεί να θεωρηθούν ως υποχρεώσεις που απορρέουν από την παροχή δημόσιας υπηρεσίας ούτε υποχρεώσεις που προκύπτουν από την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος. Οι υποχρεώσεις αυτές αντιπροσωπεύουν γενικές κανονιστικές ρυθμίσεις της αγοράς της ιδιωτικής ασφαλίσεως υγείας, στις οποίες υπόκεινται όλες οι ασφαλιστικές εταιρίες. Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε το αν οι υποχρεώσεις αυτές επιβαρύνουν οικονομικά τη Voluntary Health Insurance Board.

Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής θεμελιώνεται επικουρικά στο ότι το καθεστώς αντισταθμίσεως κινδύνου μπορεί να εγκριθεί και με βάση το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν εξακρίβωσε τη συνδρομή των προϋποθέσεων της εγκρίσεως βάσει του εν λόγω άρθρου. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, οι οικείες υποχρεώσεις στον τομέα της ιδιωτικής ασφαλίσεως υγείας δεν αποτελούν υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος. Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι τα επιχειρήματα της Επιτροπής περί αναγκαιότητας και αναλογικότητας βασίζονται σε εσφαλμένο συλλογισμό και σε προφανή πραγματική πλάνη. Η προσφεύγουσα επίσης υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της το ενδεχόμενο το καθεστώς αυτό να επηρεάσει αρνητικά την ανάπτυξη των συναλλαγών, πράγμα που αντίκειται στο συμφέρον της Κοινότητας.

Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης ότι η Επιτροπή έσφαλε διότι δεν εξέτασε εάν το καθεστώς αντισταθμίσεως κινδύνων παραβιάζει το άρθρο 82 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 86, παράγραφος 1, ΕΚ, τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ και την οδηγία 92/49/ΕΟΚ (²) του Συμβουλίου.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή έπρεπε να κινήσει τη διαδικασία για τη διεξαγωγή επίσημης έρευνας σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ, δεδομένης της πολυπλοκότητας των πραγματικών και νομικών ισχυρισμών της προσφεύγουσας και της απαιτούμενης οικονομικής αναλύσεως.

- (¹) Απόφαση C-53/00, Ferring, Συλλογή 2001, σ. I-9067, και απόφαση C-280/00, Altmark Trans GmbH κατά Reigerungspräsidium Magdeburg, δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή.
- (²) Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και νομοθετικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (ΕΕ L 228, σ. 1).

Προσφυγή του Γεωργίου Παντούλη κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-290/03)

(2003/C 264/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Ο Γεώργιος Παντούλης, κάτοικος Βρυξελλών, Βέλγιο, εκπροσωπούμενος από το δικηγόρο Χαρίσιο Ταγαρά, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Αυγούστου 2003 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρωθεί η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/6/01-τομέας 02 να μην τον εγγράψει στον πίνακα επιτυχόντων του ως άνω διαγωνισμού καθώς και η από 10.6.2003 απορριπτική απάντηση της καθής στην αριθ. R/55/2003 διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος, κατατεθείσα στις 10.2.2003, με αίτημα την ακύρωση της εξεταστικής επιτροπής.
- Να καταδικασθεί η καθής στη δικαστική δαπάνη του προσφεύγοντος.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς υποστήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων επικαλείται παραβάσεις της προκήρυξης του διαγωνισμού, των αρχών και κανόνων που διέπουν τη λειτουργία των εξεταστικών επιτροπών, της αρχής της ίσης μεταχείρισης, καθώς και του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (Παράρτημα III), οι οποίες παραβάσεις όπως ισχυρίζεται προκλήθηκαν:

- Από την παράλειψη εξέτασης αγνώστου αριθμού υποψηφίων στην γλώσσα που είχαν δηλώσει ως «κύρια»
- Από την παράλειψη εξέτασης του προσφεύγοντος στην τρίτη γλώσσα που αυτός είχε δηλώσει, καθώς και από την (κατά τον προσφεύγοντα) διαφοροποιημένη μεταχείριση των υποψηφίων ως προς την εξέταση της τρίτης γλώσσας και των τυχόν επιπλέον αυτής γλωσσών που γνώριζαν
- Από τον ορισμό και άλλων μελών της εξεταστικής επιτροπής, κατ'επαύξηση αυτών που είχαν οριστεί αρχικά, μετά τη γνωστοποίηση των ονομάτων των υποψηφίων που γίνονταν δεκτοί στην προφορική εξέταση, από το γεγονός ότι η εξεταστική επιτροπή περιλάμβανε δύο μέλη ορισθέντα από την επιτροπή προσωπικού αντί για ένα, καθώς και από τη μεταβαλλόμενη σύνθεση της επιτροπής κατά τη διεξαγωγή των προφορικών εξετάσεων.

Προσφυγή της Messe Berlin GmbH κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 20 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-292/03)

(2003/C 264/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Messe Berlin GmbH, με έδρα το Βερολίνο, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους R. Lange και E. Schalast, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Αυγούστου 2003 προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο

- να ακυρώσει την απόφαση του Δεύτερου Τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 5ης Ιουνίου 2003 (αφορώσα προσφυγή υπόθεση R. 646/2001-2).
- να καταδικάσει το καθού Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Κατατεθέν κοινωτικό Το σήμα «HOMETECH» — Αριθ. σήμα: καταθέσεως 1985118

Προϊόντα ή παρεχόμενες υπηρεσίες: Προϊόντα ή παρεχόμενες υπηρεσίες των κλάσεων 16 και 41

Η ενώπιον του τμήματος προσφυγών προσβαλλόμενη απόφαση: Άρνηση της καταχώρισεως από τον ελεγκτή για «προϊόντα τυπογραφείου» της κλάσεως 16 και «εκδηλώσεις και διοργάνωση πανηγύρεων, εκθέσεων, σεμιναρίων και συνεδρίων» της κλάσεως 41

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας

Λόγοι προσφυγής: — Το σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.
— Το σήμα δεν αποτελεί περιγραφική ένδειξη κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.

Προσφυγή της Poli Sud s.r.l. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-295/03)

(2003/C 264/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Poli Sud s.r.l., εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Michele Arcangelo Calabrese, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Αυγούστου 2003 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με αυτά που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-139/03 Nuova Agricast κατά Επιτροπής⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 146 της 21.6.03, σ. 43.

Προσφυγή της Proteco s.r.l. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-296/03)

(2003/C 264/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Proteco s.r.l., εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Michele Arcangelo Calabrese, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Αυγούστου 2003 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με αυτά που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-139/03 Nuova Agricast κατά Επιτροπής⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 146 της 21.6.03, σ. 43.

Προσφυγή της Tomasetto Achille s.a.s. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-297/03)

(2003/C 264/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Tomasetto Achille s.a.s., εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Michele Arcangelo Calabrese, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Αυγούστου 2003 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με αυτά που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-139/03 Nuova Agricast κατά Επιτροπής ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 146 της 21.6.03, σ. 43.

Προσφυγή της Lavorazione Cuioio e Pelli BIEFFE s.r.l. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-298/03)

(2003/C 264/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Lavorazione Cuioio e Pelli BIEFFE s.r.l., εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Michele Arcangelo Calabrese, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Αυγούστου 2003 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με αυτά που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-139/03 Nuova Agricast κατά Επιτροπής ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 146 της 21.6.03, σ. 43.

Προσφυγή της Nuova Fa.U.Di. s.r.l. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-299/03)

(2003/C 264/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Nuova Fa.U.Di. s.r.l. εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Michele Arcangelo Calabrese, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Αυγούστου 2003 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με αυτά που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-139/03 Nuova Agricast κατά Επιτροπής ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 146 της 21.6.03, σ. 43.

Προσφυγή της Moser Baer India Limited κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2003

(Υπόθεση T-300/03)

(2003/C 264/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Moser Baer India Limited, Νέο Δελχί (Ινδία), εκπροσωπούμενη από τους P. Bently, QC, K. Αδαμαντόπουλο, δικηγόρο, R. MacLean και J. Branto, Solicitors, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή, στις 29 Αυγούστου 2003, κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 960/2003 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 2003, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα εν προκειμένω είναι εταιρία, η οποία ιδρύθηκε κατά τη νομοθεσία της Ινδίας και παράγει οπτικούς δίσκους με δυνατότητα εγγραφής (CD-R) επανεγγράφιμους οπτικούς δίσκους (CD-RW) και οπτικούς δίσκους με μνήμη μόνο για ανάγνωση (CD-ROM). Επιπλέον, παράγει άλλα είδη μέσων αποθηκεύσεως πληροφοριών, ιδίως μικροδισκέτες, σε ζώνη μεταποίησης προς εξαγωγή (export processing zone).

Κατόπιν καταγγελίας εκ μέρους των κοινοτικών παραγωγών CD-R, οι οποίοι έχουν συγκροτήσει την ένωση CECMA, η Επιτροπή ανακοίνωσε την έναρξη παράλληλης διαδικασίας κατά του ντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων εναντίον των εισαγωγών στην Ευρωπαϊκή Ένωση CD-R καταγωγής Ινδίας. Δεδομένου ότι η διαδικασία αντιντάμπινγκ ολοκληρώθηκε χωρίς να ληφθούν μέτρα, η παρούσα δική αφορά μόνον τη διαδικασία περί επιβολής αντισταθμιστικού δασμού κατά των CD-R που κατέληξε στον προσβαλλόμενο κανονισμό, ο οποίος επιβάλλει αντισταθμιστικούς δασμούς ύψους 7,3 % στις εισαγωγές οπτικών δίσκων με δυνατότητα επανεγγραφής καταγωγής Ινδίας ⁽¹⁾.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι:

- Ορίζοντας σε 4,2 έτη την περίοδο στην οποία πρέπει να κατανεμηθεί η δήμενη επιδότηση, το Συμβούλιο διέπραξε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά τον υπολογισμό της ομαλής αποσβέσεως του εργασταςίου και των μηχανημάτων της προσφεύγουσας, και παρέβη τα άρθρα 5, 7, παράγραφος 3 και 11, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων, καθώς και το άρθρο 253 ΕΚ.
- Ο προσβαλλόμενος κανονισμός πρέπει να ακυρωθεί, διότι, κατά τη διοικητική διαδικασία, παρασχεθήκαν στην προσφεύγουσα ακατανόητες εξηγήσεις όσον αφορά τον υπολογισμό της διάρκειας των 4,2 ετών, κατά παράβαση των δικαιωμάτων άμυνας, ή, επικουρικός, του άρθρου 253.
- Αναλύοντας τις συνέπειες των εισαγωγών από την Ινδία για την κοινοτική βιομηχανία και, επίσης, εξετάζοντας το ζήτημα εάν οι εισαγωγές αυτές προξένησαν ζημία στον εν λόγω κλάδο παραγωγής, το Συμβούλιο παρέλειψε να προβεί σε αντικειμενική εξέταση του συνόλου των συναφών αποδεικτικών στοιχείων, όπως επιβάλλει το άρθρο 8, παράγραφος 2 και παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων, και/ή διέπραξε σωρεία πρόδηλων σφαλμάτων εκτιμήσεως.

— Δεχόμενο ότι η ζημία που προκλήθηκε από άλλο γνωστό ζημιογόνο παράγοντα, ήτοι τις εισαγωγές από την Ταϊβάν, δεν αποδόθηκε στις επιδοτούμενες εισαγωγές, το Συμβούλιο διέπραξε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 6 και παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων.

— Δεχόμενο ότι η ζημία που προκλήθηκε από άλλο γνωστό ζημιογόνο παράγοντα, ήτοι την προβαλλόμενη ως αντίθετη προς τον ανταγωνισμό και ως εισάγουσα διακρίσεις τιμολογική πολιτική του κοινοτικού παροχέα τεχνολογίας, δεν αποδόθηκε στις επιδοτούμενες εισαγωγές, το Συμβούλιο δεν ακολούθησε τις ορθές διαδικασίες για την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 6 και παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 960/2003 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 2003, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές οπτικών δίσκων με δυνατότητα εγγραφής, καταγωγής Ινδίας (ΕΕ L 138 της 5.6.2003, σ. 1).

Προσφυγή της PTV Planung Transport Verkehr AG κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 4 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-302/03)

(2003/C 264/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η PTV Planung Transport Verkehr AG, με έδρα την Καρλσρούη (Γερμανία), άσκησε στις 4 Σεπτεμβρίου 2003 προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η προσφεύγουσα εκπροσωπείται από τον δικηγόρο F. Nielsen.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών της 1ης Ιουλίου 2003 (αριθ. υποθέσεως της προσφυγής: R 1046/2001-2)·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το λεκτικό σήμα «map&guide» — Αριθ. καταχωρίσεως 2089829
Προϊόντα ή υπηρεσίες:	Προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 41 και 42 (υπολογιστικές μηχανές, εκπαίδευση, σχέδιο και ανάπτυξη υπολογιστών και λογισμικού)
Η προσβαλλόμενη ενώπιον του τμήματος προσφυγών απόφαση:	Άρνηση της καταχωρίσεως από τον εξεταστή όσον αφορά τις «υπολογιστικές μηχανές» και την «ανάπτυξη υπολογιστών και λογισμικού»
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής
Λόγοι ακυρώσεως:	Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

Προσφυγή της Bayer AG κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-304/03)

(2003/C 264/65)

(Η γλώσσα διαδικασίας θα καθοριστεί βάσει του άρθρου 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας — Γλώσσα στην οποία συντάχθηκε η προσφυγή: η γερμανική)

Η Bayer AG, με έδρα το Leverkusen (Γερμανία), άσκησε στις 8 Σεπτεμβρίου 2003 προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η προσφεύγουσα εκπροσωπείται από τον δικηγόρο M. Wolpert. Ο έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η Sanofi-Synthelabo (Société Anonyme), με έδρα το Παρίσι.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να τροποποιήσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς της 4.6.2003, αριθ. υποθέσεως R 452/2002-4 και να απορρίψει την ανακοπή·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το λεκτικό σήμα «NEXAVAR» για προϊόντα της κλάσεως 5 (προϊόντα φαρμακευτικά κτηνιατρικά και υγειονομολογικά) — αριθ. καταχωρίσεως 1 534 213
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος δικαιώματος επί σήματος ή σημείου:	Sanofi-Synthelabo (Société Anonyme)
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου:	Το εθνικό λεκτικό σήμα «BESAVAR» για προϊόντα της κλάσεως 5 (φαρμακευτικά προϊόντα)
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της δηλώσεως καταχωρίσεως
Λόγοι ακυρώσεως:	Δεν υφίσταται καμία ομοιότητα μεταξύ των σημάτων που μπορεί να προκαλέσει σύγχυση.

Προσφυγή της WHG Westdeutsche Handelsgesellschaft mbH κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 4 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-307/03)

(2003/C 264/66)

(Η γλώσσα διαδικασίας θα καθοριστεί βάσει του άρθρου 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας — Γλώσσα στην οποία συντάχθηκε η προσφυγή: η γερμανική)

Η WHG Westdeutsche Handelsgesellschaft mbH, με έδρα το Hagen (Γερμανία), άσκησε στις 4 Σεπτεμβρίου 2003 προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η προσφεύγουσα εκπροσωπείται από τον δικηγόρο U. Schuster. Ο έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η Kaufring AG, με έδρα το Ντύσσελντορφ (Γερμανία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που εκδόθηκε στις 12 Μαΐου 2003 επί της προσφυγής R 52/2002-4, καθόσον απορρίφθηκε στο σημείο 2 της επί της προσφυγής αποφάσεως η προσφυγή όσον αφορά τα προϊόντα «κοσμήματα για ενδύματα» και «θήκες για όργανα αθλητισμού που είναι προσαρμοσμένες στα προϊόντα που θα δεχθούν»·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος:	Η Kaufring AG
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το εικονιστικό σήμα «UNICA», μεταξύ άλλων, για προϊόντα των κλάσεων 14, 22, 23, 24 και 28 — αριθ. καταχωρίσεως 41244
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος δικαιώματος επί σήματος ή σημείου:	Η προσφεύγουσα
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου:	Το γερμανικό λεκτικό σήμα «UNICAT» (αριθ. 2 070 215) για προϊόντα της κλάσεως 25 (τεμάχια ενδύσεως, καλύματα κεφαλής)
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Μερική απόρριψη της ανακοπής
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Ακύρωση της αποφάσεως ως προς τις «συνθετικές ίνες υφάνσεως» (κλάση 22) και «νήματα» (κλάση 23). Κατά τα λοιπά, απόρριψη της προσφυγής
Λόγοι ακυρώσεως:	Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.

Προσφυγή της Valérie Wiame κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-308/03)

(2003/C 264/67)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Valérie Wiame, κάτοικος Enghien (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 8 Σεπτεμβρίου 2003 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Ιουλίου 2002, με την οποία καθορίζονται οι όροι προσλήψεως της προσφεύγουσας ως έκτακτης υπαλλήλου, για τον λόγο ότι η σύμβαση βασίστηκε παρανόμως στο άρθρο 2, στοιχείο β', του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, για το χρονικό διάστημα μεταξύ της 1ης Ιουλίου 2002 και της 31ης Μαρτίου 2003,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα εργάστηκε στην Επιτροπή ως έκτακτη υπάλληλος μέχρι τις 31 Μαρτίου 2002. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, έχοντας υπόψη τις σαφείς διαβεβαιώσεις των προϊσταμένων της σχετικά με την ανανέωση της συμβάσεώς της, συνέχισε να ασκεί τα μόνιμα καθήκοντα κοινοτικού υπαλλήλου, που της είχαν ανατεθεί, από 1ης Απριλίου έως 30 Ιουνίου 2002. Στις 22 Ιουλίου 2002, η Επιτροπή κατάρτισε νέα σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου για την περίοδο μεταξύ 1ης Ιουλίου 2002 και 31ης Μαρτίου 2003. Η σύμβαση αυτή βασίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο β', του ΚΛΠ.

Κατόπιν αιτήματος της προσφεύγουσας, η Επιτροπή συμφώνησε την καταβολή στην προσφεύγουσα ποσού ίσου με τους μισθούς τριών μηνών αντί αποζημιώσεως, αλλά αρνήθηκε τη σύναψη με την προσφεύγουσα συμβάσεως αορίστου χρόνου βάσει του άρθρου 2, στοιχείο α', του ΚΛΠ.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση των άρθρων 2 και 8 του ΚΛΠ, παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και παραβίαση του καθήκοντος αρωγής.

Προσφυγή της εταιρίας Wassen International Limited κατά του Γραφείου εναρμόνισης για την εσωτερική αγορά, που ασκήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-312/03)

(2003/C 264/68)

(Η γλώσσα διαδικασίας να οριστεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας — Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική)

Η εταιρία Wassen International Limited, Leatherhead (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον M. Edenborough, Barrister, άσκησε στις 12 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμόνισης για την εσωτερική αγορά. Στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου διάδικος ήταν επίσης η εταιρία Stroschein Gesundkost GmbH.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα·
- να παραπέμψει την αίτηση κοινοτικού σήματος αριθ. 1083567 στο Γραφείο ώστε να επιτρέψει σε αυτό να προβεί στην καταχώριση·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών αριθ. 2920/2001·
- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου αριθ. R 0121/2002-4·
- να καταδικάσει το καθού να καταβάλει στην προσφεύγουσα τα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε για την παρούσα προσφυγή και την προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου, καθώς και την ανακοπή ενώπιον του τμήματος ανακοπών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών το κοινοτικό σήμα: Wassen International Limited

Κοινοτικό σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «SELENIUM-ACE» για προϊόντα των κλάσεων 3 και 5 (καλλυντικά, σαπούνια, ιδιοσκευάσματα για την υγιεινή του σώματος, πρόσθετες θρεπτικές ουσίες, βιταμίνες, ...).

Κάτοχος του σήματος ή του σχεδίου που διεκδικήθηκε κατά τη διαδικασία ανακοπής:

Stroschein Gesundkost GmbH

Σήμα ή σχέδιο που διεκδικήθηκε κατά τη διαδικασία ανακοπής:

Το εθνικό εικονικό σήμα Selenium Spezial A-C-E και έμβλημα για προϊόντα των κλάσεων 5 και 30 (μη ιατρικά και μη φαρμακευτικά παρασκευάσματα με βάση το άμυλο, άλατα καλσίου, στεατικό μαγνήσιο και μαγιά ως πρόσθετα θρεπτικά).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:

Απορρίπτει την αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος και κάνει δεκτή την ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Απορρίπτει την προσφυγή που άσκησε η αιτούσα το κοινοτικό σήμα Wassen International Limited.

Λόγοι ακυρώσεως:

Η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾ στο μέτρο που με την προσβαλλόμενη απόφαση κρίνεται ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, περί του κοινοτικού σήματος (ΕΕ 11, σ. 1).

Διαγραφή της υποθέσεως T-250/99⁽¹⁾

(2003/C 264/69)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-250/99, Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 20 της 22.1.00.

Διαγραφή της υποθέσεως T-288/99⁽¹⁾

(2003/C 264/70)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-288/99, Evers V.O.F. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ C 63 της 4.3.00.

Διαγραφή της υποθέσεως T-111/03⁽¹⁾

(2003/C 264/72)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 16ης Ιουλίου 2003, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-111/03, Michel Nolin κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ C 124 της 24.5.03.

Διαγραφή της υποθέσεως T-318/99⁽¹⁾

(2003/C 264/71)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-318/99, Avia Nederland Coöperatie U.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ C 63 της 4.3.00.

Διαγραφή της υποθέσεως T-249/03 R

(2003/C 264/73)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 5ης Αυγούστου 2003, ο πρόεδρος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-249/03 R, Υ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

III

(Πληροφορίες)

(2003/C 264/74)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 251 της 18.10.2003

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 239 της 4.10.2003

EE C 226 της 20.9.2003

EE C 213 της 6.9.2003

EE C 200 της 23.8.2003

EE C 184 της 2.8.2003

EE C 171 της 19.7.2003

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
